Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

In numărul de azi:

Anul X Seria II-a Nr. 1478 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 24 ianuarie 1954

Un eveniment de seamă în istoria patriei

Aniversăm azi împlinirea a 95 de ani dela Unirea Moldovei cu Țara Românească, sărbătoare scumpă poporului nostru. Unirea — eveniment de seamă în istoria patriei, — a stat la temelia întemeierii și dezvoltării statului național român. Prin înfăptuirea Unirii țărilor românești în ciuda opoziției îndârjite a dușmanilor dinlăuntru și dinafară ai țării noastre, s'a făcut un pas însemnat pe calea realizării visului de veacuri al poporului: scuturarea jugului otoman, cucerirea independenței și libertății țărilor românești. Unirea, rezultat al unei lupte îndelungate, s'a bucurat de sprijinul hotărîtor al maselor populare care nădăjduiau că ea va duce la înfăptuirea idealurilor de eliberare națională și socială, la obținerea drepturilor și libertăților pentru care luptaseră revoluționarii dela 1848 în frunte cu Nicolae Bălcescu.

Poporul se afirmase în 1848 ca o forță politică puternică, independentă, care își revendicase cu hotărîre, o seamă de drepturi politice și vedea în lupta pentru unire o continuare a luptei sale, trădate în 1848 de către cea mai mare parte a burgheziei, care căzuse la înțelegere cu moșierimea.

Un ajutor hotărîtor pentru realizarea Unirii a fost dat de Rusia țaristă, a cărei politică anti-otomană coincidea cu interesele naționale ale poporului nostru. Reprezentanții cei mai înaintați ai poporului rus, cercurile democrate revoluționare, în frunte cu Cernișevschi și Dobroliubov — priveau cu simpatie lupta poporului nostru și i-au acordat un sprijin prietenesc, sincer, cum nu i-a mai dat nimeni de peste hotare.

Știind că Unirea țărilor românești va aduce cu sine dezvoltarea politico-economică a noului stat și îi va da posibilitatea ca, pe tărâm internațional, să se afirme ca o putere independentă, poporul nostru dând dovezi de înalt patriotism a sprijinit cu tot entuziasmul său, făurirea statului național român. Deși clasele stăpânitoare au trădat, chiar din prima zi a existenței sale, noul stat, punându-l la cheremul țărilor capitaliste din Apus, totuși actul Unirii a contribuit la crearea acelor condiții, care au făcut posibilă mai târziu dezvoltarea în România a unui proletariat puternic, luptătorul cel mai consecvent pentru libertate și independență națională, pentru eliberarea socială.

Creator al bunurilor materiale și culturale, poporul, prin lupta lui, este acea forță care făurește istoria societății. România a cunoscut cotropirile tătarilor, otomanilor, etc., care în cârdășie cu asupritorii interni au jefuit poporul și pământul patriei. Dar în țara pustiită a rămas întotdeauna poporul, care prin truda lui a reînceput să muncească ogoarele și să reconstruiască satele și orașele, care a apărat și îmbogățit tezaurul culturii sale. In dragostea nemărginită pentru patrie, în ura împotriva cotropitorilor, în dorința vie de a vedea țara liberă și independentă, găsim izvorul eroismului poporului nostru.

Implinirea năzuințelor înaintașilor noștri, făurirea adevăratei unități și independențe naționale, s'au realizat abia după 23 August 1944, datorită eliberării țării noastre de către Uniunea Sovietică, datorită luptei oamenilor muncii în frunte cu eroica noastră clasă muncitoare condusă de partidul ei revoluționar. Abia atunci au început a fi realizate visurile de veacuri ale poporului nostru cu privire la crearea unui stat democratic.

Astăzi, orânduirea democrat-populară a Republicii noastre Populare s'a consolidat pe deplin. Republica noastră Populară este un stat unitar, suveran și independent. Sub steagul partidului, poporul nostru muncitor luptă pentru a obține succese din ce în ce mai mari, pentru înflorirea și întărirea patriei noastre scumpe. In fabricile și uzinele din țara noastră nu mai există capitaliști; eliberarea de exploatare a clasei muncitoare a devenit realitate. Țărănimea muncitoare a fost izbăvită de jugul moșieresc iar pământul aparține celor ce-l muncesc. Este îngrădită mereu mai mult exploatarea chiaburească.

Țara noastră s'a smuls din lanțurile înapoierii în care fusese încătușată de imperialiștii străini și de clasele exploatatoare. Economia țării noastre în drum spre socialism nu mai este amenințată de crize și șomaj; ea este o economie de pace, aflată în plin și puternic avânt, care se dezvoltă în mod continuu în direcția satisfacerii în tot mai mare măsură a nevoilor materiale și culturale, mereu crescânde ale celor ce muncesc.

In locul sălbaticei asupriri naționale la care erau supuse în trecut minoritățile naționale, regimul democrat-popular a asigurat deplină egalitate în drepturi tuturor oamenilor muncii, fără nici o deosebire de naționalitate. In nici o țară capitalistă nu sunt de conceput asemenea libertăți politice largi și consecvente ca acelea de care se bucură oamenii muncii din țara noastră. Astăzi, nici cei cărora succesele regimului democrat-popular le stau cu un spin în ochi, nu pot tăgădui progresele țării noastre, schimbările petrecute în viața oamenilor muncii dela noi. „Pare evident — scria acum câtva timp ziarul marei burghezii engleze „Times" — că industria românească a realizat de fapt mari progrese... Articolele expuse la expoziția industrială erau impresionante". „In câțiva ani — scria publicația burgheză elvețiană „Je vois tout" — noul regim a realizat un program titanic... asigurări de boală, de maternitate și de bătrânețe, totul pe cheltuiala statului... Regimul a dat o nouă demnitate muncii, a lichidat șomajul și a acordat concedii plătite".

Uriașele transformări social-economice înfăptuite în țara noastră în anii regimului de democrație populară, sunt rezultatul sprijinirii de către popor a politicii partidului și guvernului, rezultatul unității indestructibile între partid, guvern și popor. In elaborarea politicii sale partidul — călăuzindu-se de legile obiective ale dezvoltării societății — pornește dela interesele fundamentale ale poporului. Iată dece poporul nostru consideră politica partidului ca politica sa proprie, iată dece între partid și popor există o unitate de neinvins. Dovada grăitoare a unității maselor populare în jurul partidului și guvernului, o constitue sprijinirea deplină a măsurilor și hotărîrilor partidului și guvernului, faptul că poporul nostru traduce în practică, prin munca sa creatoare, linia politică a partidului.

Partidul și guvernul nostru văd în alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, clasa muncitoare având rolul conducător, temelia regimului nostru de democrație populară și luptă neîncetat pentru întărirea bazelor economice și politice ale alianței. Măsurile adoptate de partid și guvern în urma plenarei lărgite din august 1953 a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii dela orașe cu produse agricole și de larg consum și a țărănimii muncitoare cu produse industriale, în vederea dezvoltării schimbului între sat și oraș, reflectă tocmai grija pentru consolidarea neîncetată a acestei alianțe.

Statul nostru acordă o deosebită atenție dezvoltării tuturor regiunilor și raioanelor țării. Inainte vreme, burghezia și moșierimea lăsau în părăsire unele regiuni ale țării, populația respectivă zbătându-se într'o neagră mizerie, fapt ce contribuia la înapoierea economică a țării noastre. Programul economic al statului de democrație populară prevede dezvoltarea simultană și multilaterală a tuturor regiunilor țării, ridicarea nivelului economic general al țării, a regiunilor lăsate în părăsire de burghezie și moșierime.

Patriotismul fierbinte al oamenilor muncii — educați de partidul clasei muncitoare — înzecește forțele poporului în opera de construire a socialismului, unește în rânduri compacte întreaga masă muncitoare a poporului nostru.

Astăzi Republica noastră Populară se numără printre țările cele mai înaintate din punct de vedere politic din lume. Statul nostru democrat-popular de astăzi reprezintă o întruchipare pe o treaptă mult mai înaltă a celor mai bune năzuințe ale patrioților care, în veacul trecut, luptând pentru Unire, luptau pentru făurirea unei Românii independente, puternice, libere.

Spre deosebire de republica noastră, țărilor capitaliste le este caracteristică nu unitatea, ci ruptura adâncă între guvern și popor. Incătușarea voinței maselor și asuprirea lor cruntă, subjugarea acestora de către un pumn de exploatatori ajunși la cârmă, — iată politica guvernelor din țările cu regim capitalist. Puternicile mișcări greviste din S.U.A., Franța, Anglia, Italia, meetingurile și demonstrațiile de masă ale oamenilor muncii, nemulțumirea crescândă a păturilor largi populare, dovedesc din plin lupta crescândă a popoarelor împotriva exploatării, pentru libertăți democratice și independența națională.

Urmașii celor care s'au împotrivit acum 95 de ani constituirii statului național român, — capitaliștii din Apus și resturile burgheziei și moșierimii din țara noastră — caută astăzi prin cele mai josnice mijloace să împiedice întărirea statului nostru de democrație populară, visează la reinstaurarea regimului burghezo-moșieresc. Faptul că cercuri conducătoare din Apus finanțează acțiuni diversioniste cu scopul de a submina statul nostru, face necesar ca poporul muncitor să-și întărească neîncetat vigilența pentru zădărnicirea oricăror uneltiri ale dușmanului. Unitatea poporului în jurul partidului și guvernului crește și se oțelește neîncetat în focul luptei ascuțite de clasă, împotriva rezistenței îndârjite și uneltirilor exploatatorilor din țară și ale capitalului internațional.

Poporul nostru, sărbătorind ziua Unirii țărilor românești privește cu încredere în viitor. Izvorul încrederii în viitor a poporului nostru îl constitue conducerea înțeleaptă a partidului, conștiința sa de popor stăpân pe propria-i soartă.

Tradițiile înaintate de luptă ale poporului sunt scumpe tinerei generații a Republicii Populare Române, pătrunsă de un fierbinte patriotism, de ură aprigă împotriva dușmanilor poporului, de încredere nemărginită în forțele creatoare ale poporului nostru.

Tradițiile înaintate progresiste ale poporului nostru constitue un îndemn puternic pentru tinerii din patria noastră în lupta pentru apărarea independenței naționale, împotriva imperialiștilor uneltitori de războaie, pentru consolidarea și dezvoltarea cuceririlor democratice, pentru construirea socialismului în scumpa noastră patrie.

Inainte de termen

Colectivul de muncă al secției cuptoare industriale dela combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara sprijină îndeaproape munca oțelarilor în lupta pentru a da cât mai mult oțel.

Echipa condusă de stahanovistul Ludovic Niri, lucrând după avansatele metode sovietice, a reușit să facă o muncă de bună calitate și să redea cuptorul producției înainte de termen. Timpul prevăzut pentru reparația cuptorului era de 12 ore. Printr'o pregătire organizată a lucrului, a cofrajului metalic și a încălzirii cărămizilor, ei au terminat lucrul în numai 7 ore. In acest fel, echipa a depășit norma cu 71 la sută, dând în acelaș timp cuptorul în exploatare cu 5 ore mai repede.

De pe cuprinsul patriei noastre

Răsplata muncii

Numeroși mineri și tehnicieni din Valea Jiului au muncit cu avânt în cursul anului 1953 pentru a extrage cât mai mult cărbune necesar industriei noastre socialiste. Munca lor a fost încununată de succes. Brigada minerului stahanovist [illegible] extrage acum cărbune în contul anului 1957, minerii din brigada lui Iuliu Haidu lucrează în contul anului 1956, iar numeroase alte brigăzi de mineri dau în prezent cărbune în contul anului 1955.

Pentru munca lor rodnică, 650 muncitori și tehnicieni mineri dela mina Petrila au primit zilele trecute recompense de vechime în valoare totală de peste 730.000 lei. Minerul stahanovist Cornel [illegible], care lucrează de aproape 30 ani în mină, a primit ca recompensă de vechime suma de 7000 lei. Deasemeni, minerii Mihai [illegible], Iuliu Haidu, Ioan Rața, Gheorghe Buta, Dominic Manesi și alții au primit sume cuprinse între 1.700 până la 2.300 lei.

Recompense de vechime au primit și numeroși tehnicieni mineri. Eugen [illegible], de aici, care lucrează în mină de 22 ani, conducea până acum câțiva ani un abataj frontal în sectorul 4. Acum el este tehnician. Ca răsplată a muncii depuse aci de-a rândul el a primit drept recompensă de vechime suma de 3.304 lei. Deasemeni, tehnicianul Ioan Benea a primit 3.580 lei, inginerul [illegible] 3.322 lei, topograful șef Filip Francisc 4.898 lei.

Numeroși alți mineri și tehnicieni ca Vasile Tamaș, Petru Feier, Carol Golgoția și alții, dela mina Vulcan, Vasile [illegible], [illegible] Ciej, Pavel [illegible], Alexandru Dimoș și alții, dela mina Lupeni, au primit și ei recompense de vechime cuprinse între 1.200 lei și 4.500 lei.

In total, minerii și tehnicienii dela mina Lupeni au primit drept recompense de vechime suma de 831.000 lei, cei dela mina Aninoasa 693.000 lei, iar cei dela mina Vulcan 315.000 lei.

Valoarea recompenselor de vechime plătite minerilor și tehnicienilor de pe întreaga Vale a Jiului întrece suma de 3.200.000 lei.

Colectiviștii își predau cotele de lapte

Ințelegând importanța predării la timp și în întregime a obligațiilor către stat, membrii gospodăriei agricole colective „Viața liberă" din Sighet, regiunea Baia Mare, au început să predea încă din primele zile ale lunii Ianuarie însemnate cantități din cota de lapte datorată statului pe acest an. Până acum, ei au predat peste 450 litri lapte. Totodată colectiviștii din Sighet au contractat cu întreprinderea de stat de produse lactate o cantitate de 2.500 litri de lapte din care au predat până acum peste 1.200 litri de lapte.

Mai mult ciment

ORAȘUL STALIN (Dela corespondentul nostru Popa Gavril).

Incă din primele zile ale acestei an muncitorii dela fabrica de ciment „Temelia" din Orașul Stalin au început să desfășoare o rodnică activitate în producție pentru a da tot mai mult ciment necesar noilor construcții ce se înfăptuiesc în patria noastră. Exemplul celor 22 de stahanoviști și 271 fruntași în producție este acum urmat de tot mai mulți muncitori care muncesc tot mai bine în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului pe fabrică. escavatoriștii stahanoviști Ferencz Iosif și Fiuresz Sigismund, împreună cu echipele lor au dobândit succese de seamă. Astfel, numai în primele 17 zile ale acestei luni ei au escavat peste plan 1.630 tone piatră calcar. Printre cei evidențiați din cadrul echipelor, se numără și tânărul Handra Gheorghe. Insemnate succese în muncă au obținut în ultimul timp și alți escavatoriști și mineri. Escavatoristul Muscă Ion, minerul perforator Nyaguly Ștefan și încă alți 7 tovarăși au fost propuși de curând să primească înaltul titlu de stahanovist.

Mulți dintre cei 65 de muncitori calificați la locul de muncă în cursul anului trecut, au devenit fruntași în producție. Tânărul Handrea Iosif de exemplu, care s'a calificat în meseria de lăcătuș este bine cunoscut de tineretul fabricii pentru rezultatele bune ce le obține în producție.

Succesele muncitorilor tineri și vârstnici dela fabrica „Temelia" din Orașul Stalin se datoresc în mare parte aplicării metodelor sovietice de lucru ale stahanoviștilor Antonina Jandarova, Cuznețov și altele, care sunt folosite pe scară din ce în ce mai largă. Cu mult interes se ocupă de reparațiile necesare în fabrică brigada utemistă condusă de tânărul Gall Sigismund. Din cadrul acestei brigăzi s'au evidențiat utemiștii: Giurgiuveanu Ion, Colcear Andrei și stahanovistul Biro Mihai, sudor, care de curând a propus un nou procedeu de sudare a fontei.

Au depășit norma de parcurs

Echipele de drum dela Depoul C.F.R.-Dej se îngrijesc îndeaproape de buna întreținere a locomotivelor, de prelungirea vieții acestora între reparații. In acest scop mecanicii și fochiștii de locomotivă folosesc cu pricepere metodele de lucru sovietice Lunin, Papavin, gospodăria chibzuită și altele.

Lucrând pe locomotiva nr. 50.766, mecanicii stahanoviști Uiteanu Petru și Petrean Sabin au reușit să depășească norma de parcurs între două reparații generale a mașinii cu peste 6.400 km. Deasemeni, membrii brigăzii de pe locomotiva nr. 50.727, acordând o atenție deosebită întreținerii și reparației locomotivei lor, au depășit cu 25 la sută norma tehnică de parcurs între două reparații cu ridicare de pe osii. In prezent, locomotiva lor continuă să lucreze în bune condițiuni.

Succesele mecanicilor de locomotivă se datoresc în bună parte și reparațiilor de calitate care sunt făcute în depou. Membrii echipei de reparații cu ridicare de pe osii, toți tineri, se străduiesc să asigure repararea locomotivelor în cele mai bune condițiuni și în cel mai scurt timp. Ei și-au îndeplinit planul de lucru pe anul trecut cu 45 zile înainte de termen.

Indrumați îndeaproape de organizația de bază U.T.M. și însuflețiți de succesele obținute în cursul anului trecut, membrii echipei de întreținere sunt hotărîți să răspundă grijii pe care le-o poartă partidul și guvernul prin noi succese în producție.

Pentru îmbunătățirea calității și reducerea procentului de rebuturi

Muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinei de tractoare din Orașul Stalin luptă pentru îmbunătățirea calității pieselor turnate din fontă și oțel și pentru reducerea procentului de rebuturi.

In acest scop colectivul de conducere al sectorului de oțelărie a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice, ca uscarea perfectă a miezului dela forme și controlul riguros al acestora. Pe lângă probele obișnuite care se fac materialului topit înainte de turnare, s'a introdus o analiză rapidă a șarjei reușindu-se astfel să nu se mai rebuteze șarje din cauza compoziției necorespunzătoare. Deasemeni, turnarea se face la temperatura prescrisă de tehnologie și sub directa supraveghere a maistrului de bandă.

Ca urmare a măsurilor tehnico-organizatorice luate s'au obținut rezultate însemnate în direcția reducerii rebuturilor. Brigada condusă de maistrul stahanovist Nicolae Prăileanu dela secția de formare a îmbunătățit calitatea formelor și a redus rebuturile în primele două decade ale lunii Ianuarie la 0,75 la sută față de 10 la sută cât a fost procentul în luna trecută, iar brigada de turnare nr. 43, dela secția miezuri, nu a dat în acest timp niciun rebut.

O contribuție însemnată la reducerea rebuturilor și la îmbunătățirea calității produselor a adus-o inovația realizată de inginerul Aurel Stoenescu și maistrul Gheorghe Făleanu, dela secția de formare din cadrul sectorului oțelărie. Inovația constă din modificarea sistemului de formare și turnare a saboților de frână dela tractor. Prin aplicarea ei rebuturile s'au redus la aproximativ jumătate. In acelaș timp, piesele turnate au dimensiuni precise nedeformate, ușurând astfel operațiunile de uzinaj.

Repararea mașinilor agricole

La stațiunea de mașini și tractoare Roman se desfășoară cu intensitate lucrările de reparare a tractoarelor și mașinilor agricole.

Datorită antrenării în întrecere socialistă a întregului colectiv al stațiunii și a folosirii metodei sovietice de reparare pe ansamble de piese, mecanizatorii dela S.M.T.-Roman au obținut succese. Până acum, planul de reparații a fost îndeplinit în proporție de peste 50 la sută. Au fost reparate 8 tractoare, 50 la sută din numărul plugurilor-tractor, precum și toate grapele și cultivatoarele stațiunii. In lucrările de reparație, obțin succese deosebite stahanovistul Nicolae Bostan și tractoriștii Gh. Mihăieș și Nicolae Iacob.

Paralel cu lucrările de reparare a inventarului agricol, la S.M.T.-Roman se desfășoară și cursurile de șefi de brigadă, ajutori de șefi de brigadă, pontatori și tractoriști.

(Agerpres)

Noi construcții pentru mineri

An de an, în centrele carbonifere din țară se ridică sute de blocuri muncitorești și numeroase construcții social-culturale.

In ultimii ani au fost construite pentru mineri locuințe pe o suprafață de 223.430 m.p. Numai în cursul anului trecut s'au dat în folosință minerilor 1250 apartamente, 45 cămine cu 2.000 locuri pentru nefamiliști și 5 cantine cu 1.900 de locuri. In bazinele carbonifere au mai fost construite 6 băi cu 141 dușuri, 3 băi-dispensare și un nou dispensar. La Comănești a fost terminată construcția clubului muncitoresc cu o capacitate de 750 locuri, iar la Asău a fost dat în folosință minerilor clubul cu 600 locuri construit anul trecut. Totodată la Petroșani și Uricanii Noi s'au executat instalațiile necesare pentru alimentarea cu apă potabilă.

O extindere deosebită a luat-o în ultimul timp construcția locuințelor individuale cu ajutorul creditelor acordate de stat. Până acum au fost acordate credite în valoare de 13.000.000 lei unui mare număr de mineri. In prezent numărul minerilor care cer credite pentru construcții individuale crește continuu.

Viitorul deschide în fața minerilor condiții și mai bune de muncă și de trai. In cursul anului 1954, de pildă, se vor construi și da în folosință minerilor alte 3.000 apartamente, dintre care 2.000 numai în Valea Jiului. Ținând seama de cerințele minerilor, blocurile muncitorești ce se vor construi de acum înainte vor fi înconjurate de suprafețe de teren ce vor putea fi folosite pentru grădinării. Odată cu construirea blocurilor noi se vor ridica magazine, creșe, cămine de copii și altele. Tot în 1954 în centrele carbonifere vor începe lucrările de construcție a 3 spitale noi, se vor construi 4 școli elementare de 7 ani, iar la Institutul de mine din Petroșani se va construi un nou amfiteatru, o sală de gimnastică, etc. La Câmpulung-Muscel va începe construcția unui nou complex școlar pentru pregătirea cadrelor medii de tehnicieni mineri, iar complexul școlar dela Lupeni va fi dezvoltat. In majoritatea centrelor carbonifere ale țării se vor face noi lucrări edilitare.

(Agerpres)

O viață nouă plină de bucurii, de muncă rodnică, înflorește pe văile apelor repezi ale Dornei și Bistriței. Sus, în munți la exploatările forestiere din Dornișoara răsună zumzetul harnic al fierăstraelor electrice mânuite de flăcăi voinici și veseli. Jos, acolo unde apele Bistriței primesc pe cele ale Dornei, gâfâie cadențat gaterele combinatului forestier „Bernat Andrei". Pe șosele și drumuri de munte urcă și coboară neobosite camioane ce transportă bușteni enormi spre fabricile de cherestea.

In fotografie: Șoferul utemist Andrei Tamaș fruntaș în producție însușindu-și o înaltă calificare reușește să transporte zilnic la o distanță de 15 km. câte 80 m.c. bușteni. (Foto: EUGEN CSICOȘ)

95 de ani dela unirea ţărilor româneşti.

N. Huşcaru

In 1859 s'a înfăptuit Unirea ţărilor româneşti, Moldova şi Ţara Românească, într'un singur stat, unire care a însemnat de fapt întemeierea statului naţional al poporului nostru.

Rod al luptei de veacuri a poporului împotriva cotropitorilor turci şi a marii boierimi reacţionare, statul naţional, constituit în 1859, a marcat o etapă importantă în lupta poporului pentru progresul social, pentru eliberarea naţională şi socială.

Problema unirii într'un singur stat a Moldovei şi Ţării Româneşti a frământat în decursul veacului al XIX-lea minţile cele mai luminate, cât şi masa celor obijduiţi şi apăsaţi de exploatarea feudală. Una dintre sarcinile cele mai importante ale revoluţiei din 1848 în Ţările Române era tocmai Unirea naţională. Pentru realizarea ei au luptat cu ardoare Bălcescu, paşoptiştii cei mai înaintaţi, massele de ţărani şi orăşeni. Dar datorită trădării revoluţiei de către burghezie, a intervenţiei brutale a hoardelor turceşti şi cu „concursul" binevoitor al guvernului englez, revoluţia a fost înfrântă, iar desfiinţarea iobăgiei, Unirea Ţărilor Româneşti şi celelalte sarcini ale revoluţiei au rămas nerezolvate.

Deputaţii clăcaşi din Divanul Ad-hoc al Moldovei

Ţările româneşti erau totuşi din ce în ce mai serios angrenate pe drumul dezvoltării capitaliste.

Dezvoltarea relaţiilor capitaliste în ţările româneşti este ilustrată viu prin creşterea comerţului. Balanţa comercială era extrem de favorabilă pentru principate.

Această desvoltare a avut loc în condiţiunile menţinerii puternicelor rămăşiţe feudale care frânau dezvoltarea tinerii industrii româneşti. Massele muncitoare dela oraşe şi sate, în special ţărănimea erau crunt exploatate de către marii boieri. Aceste masse, împreună cu o parte a burgheziei industriale, nemulţumită de privilegiile marilor boieri şi interesată în dezvoltarea pieţii interne, în frunte cu A. I. Cuza, M. Kogălniceanu şi alţii, luptau împotriva forţelor reacţionare interne şi externe, pentru desfiinţarea iobăgiei, pentru Unire.

★

Descompunerea orânduirii feudale şi dezvoltarea capitalismului duc la formarea unor mari centre economice şi politice-culturale, la apariţia şi lărgirea unei pieţe unice pe scară naţională. Procesul de descompunere a feudalismului şi de naştere a capitalismului — proces ce a avut loc la noi în ţară pela sfârşitul veacului al XVIII-lea şi începutul celui al XIX-lea — este totodată şi procesul de constituire a oamenilor în naţiuni.

Naţiunea burgheză română a apărut şi s'a dezvoltat în condiţiile jugului otoman, pe de o parte şi al celui habsburgic, pe de altă parte.

Dezvoltarea relaţiilor comerciale şi formarea pieţii interne naţionale era frânată de jugul acestor imperii. Burghezia industrială în dezvoltare avea nevoe de o piaţă pe care să şi poată desface produsele, ea nazuia să ia puterea de stat şi să elaboreze legi prin care să protejeze comerţul şi industria naţională ce se dezvoltau; ea era interesată în lărgirea numărului celor exploataţi, în dezvoltarea pieţii interne. Deosebit de interesate în unirea ţărilor româneşti, erau massele populare, elementele muncitoreşti dela oraşe, ţărănimea. Ele legau de înfăptuirea Unirii, de formarea statului naţional, aspiraţiile lor seculare de eliberare din iobăgie, speranţa câştigării unor drepturi democratice şi a dobândirii independenţei. Minţile cele mai luminate ale timpului, marii artişti ai cuvântului — V. Alecsandri, G. Boliac, Gr. Alexandrescu şi alţii au militat cu înflăcărare pentru unire. Marea boerime reacţionară era net împotriva Unirii. In afară de aceasta, lupta poporului nostru pentru înfăptuirea Unirii avea duşmani înverşunaţi şi pe plan internaţional.

Intre anii 1853—1856, în Răsăritul Europei s'a desfăşurat războiul Crimeii, dus de Anglia, Franţa, Sardinia şi Turcia împotriva Rusiei. Esenţa aşa numitei „chestiuni orientale" din cauza căreia a izbucnit războiul, era, după cum au subliniat Marx şi Engels, problema soartei „omului bolnav" al Europei, adică a Imperiului Otoman. Atitudinea faţă de „omul bolnav" însemna totodată şi fixarea poziţiei faţă de lupta de eliberare naţională a popoarelor din Balcani, inclusiv a poporului nostru. Rusia era interesată în lichidarea Imperiului sultanilor; în mod obiectiv lupta Rusiei împotriva Turciei însemna un sprijin serios dat luptei popoarelor balcanice pentru eliberarea lor de sub jugul asupritorilor turci.

Cu totul alta era atitudinea puterilor apusene faţă de Turcia şi inclusiv faţă de soarta popoarelor balcanice. Dorind să-şi consolideze dominaţia lor în Orient, burghezia engleză, franceză şi austriacă urmăreau menţinerea imperiului turcesc şi se împotriveau cu înverşunare creierii unor state naţionale în Sud-Estul Europei. In războiul Crimeii, din cauza înapoierii sale economice, Rusia ţaristă a fost înfrântă. Congresul de Pace dela Paris a luat în discuţie printre altele şi problema soartei ţărilor româneşti. In ambele ţări curentul de opinie în favoarea Unirii era atât de puternic în rândurile masselor populare, încât sub presiunea masselor chiar domnitorii G. Ghica şi B. Ştirbei au trimis memorii Congresului prin care cereau unificarea celor două ţări.

Faptele istorice dovedesc însă că numai Rusia, interesată în crearea unui stat care să-i poată deveni aliat împotriva Turciei şi să constitue o barieră în calea expansiunii austriace spre răsărit, a fost singura mare putere care a sprijinit ferm şi fără rezerve lupta pentru Unire.

La Congresul dela Paris a ieşit la iveală şi poziţia celorlalte puteri europene faţă de Unire. Anglia, Austria şi Turcia s'au arătat a fi cei mai aprigi duşmani ai Unirii ţărilor româneşti.

Interesată în menţinerea integrităţii Imperiului Otoman, prin care ea îşi desfăcea cu uşurinţă mărfurile sale, în care ea avea o bogată sursă de materii prime şi o importantă bază strategică pentru menţinerea dominaţiei sale coloniale în Asia şi Africa, Anglia era un duşman înverşunat al Unirii.

Asupritor a diferite naţionalităţi, printre care şi cea română din Transilvania şi Banat şi dorind să-şi întindă stăpânirea şi asupra Moldovei şi a Ţării Româneşti, Imperiul Habsburgic era deasemeni interesat în împiedicarea Unirii.

Jefuitoare de secole a Moldovei şi Ţării Româneşti, Turcia sultanilor se împotrivea cu înverşunare — având sprijinul Angliei şi Austriei — Unirii ţărilor româneşti.

Franţa a sprijinit inconsecvent şi cu rezerve Unirea, crezând că prin unirea ţărilor româneşti se va crea un stat tampon între Rusia şi Turcia, iar noul stat va deveni o bună piaţă de desfacere a mărfurilor pentru burghezia franceză concurată pe alte pieţe de burghezia engleză.

Fiind nevoit să ţină seamă de dorinţele repetate ale moldovenilor şi muntenilor de a se uni într'un singur stat, Congresul dela Paris a hotărît ca toate clasele sociale din aceste ţări să fie consultate în vederea stabilirii organizării sociale, politice şi administrative a ţărilor române, prin convocarea unor divanuri ad-hoc.

Pentruca interesele lor să nu fie atinse câtuşi de puţin, marile puteri au constituit o comisie care să supravegheze alegerile ce au avut loc în vara anului 1857 mai ales pentru a sprijini forţele reacţionare din interiorul ţărilor româneşti.

In preajma alegerilor, lupta dintre forţele unioniste şi reacţiunea feudalo-boierească, duşmană a unirii, a căpătat un caracter deosebit de înverşunat. Prin teroare şi abuzuri caimacanii puşi de turci şi austriaci, împreună cu marii boieri ce se aflau în fruntea aparatului de stat, au reuşit să falsifice rezultatele primelor alegeri din Moldova şi să pună astfel în pericol realizarea Unirii. Divanul ales în acest fel era categoric împotriva Unirii. Largul val de proteste populare au silit însă comisia europeană să anuleze alegerile. Ţăranii şi lucrătorii cei calomniaţi de istoricii burghezi ca fiind „pasivi" faţă de Unire, au reuşit să înfrângă forţele reacţiunii şi de această dată. Noile alegeri au dat o majoritate zdrobitoare partizanilor Unirii.

La 20 şi respectiv la 30 septembrie 1857 s'au deschis lucrările divanurilor ad-hoc la Iaşi şi Bucureşti.

In divanurile ad-hoc au reuşit să pătrundă şi un număr de deputaţi clăcaşi care vedeau în Unire un pas înainte spre înfăptuirea visurilor de veacuri ale ţărănimii iobage şi spre realizarea unor reforme democratice necesare pentru progresul ţării. Impotriva revendicărilor juste şi întemeiate ale ţăranilor s'au năpustit, cu ură marii boieri. Ei au numit aceste revendicări „utopie condamnată de toată lumea, expresie sofistică care ascunde în ea o cerinţă comunistă... adică împroprietărirea universală fără cumpărare şi plata pământului.."

Intrucât această „cerinţă comunistă" cum denumeau boierii revendicările ţăranilor adică împroprietărirea clăcaşilor, s'a împletit strâns în dezbateri cu chestiunea Unirii, marii boieri reacţionari, antiunionişti, s'au ridicat cu furie şi împotriva Unirii.

„Voim să scăpăm, să ne rescumpărăm.. să fim numai ai ţării şi să avem şi noi o ţară", aşa au declarat deputaţii clăcaşi în frunte cu Moş Ioan Roata în Divanul Moldovei.

In schimb marele boier Alecu Balş a declarat în şedinţa Divanului din 7-X-1857 că este împotriva Unirii deoarece nu vrea a da Moldova cu privilegiile ei ce îi sunt mai avantajoase decât ale învecinatei ţări, pentru un viitor necunoscut. El s'a recomandat ca proprietar a 80.000 de fălci de pământ. Iar Brătianu, viitorul vizir al României burghezo-moşiereşti, s'a opus categoric luării în discuţie în Divanul din Bucureşti a chestiunii ţărăneşti pentru, zice-se a nu periclita interesele Unirii naţionale.

Cererile ţăranilor iobagi au fost sprijinite doar de o mică parte din deputaţii burgheziei. Deputaţii Partidei Naţionale în frunte cu M. Kogălniceanu au susţinut lupta deputaţilor clăcaşi. Dând un răspuns usturător lui Alecu Balş, M. Kogălniceanu spunea: „El cere păstrarea statului său, adică a privilegiilor în ţară şi sacrifică ţara". Dar majoritatea deputaţilor burghezi au rămas — ca şi în 1848 — de partea moşierilor cu care s'au înţeles împotriva forţelor revoluţionare.

Deoarece desbaterile din divanuri puseseră în mişcare pe ţăranii iobagi, Turcia, la intervenţia boierilor, a dispus închiderea divanurilor, fără a se fi rezolvat problema ţărănească.

In legătură cu problema Unirii, rezoluţiile ambelor divanuri ad-hoc cereau autonomia şi neutralitatea principatelor, unirea lor într'un singur stat (România), domn străin, guvern constituţional, ş.a.

Conferinţa reprezentanţilor celor 7 puteri din mai 1858 dela Paris, a hotărît unirea celor două principate sub numele de Principatele Unite ale Moldovei şi Ţării Româneşti, cu domn, guvern şi adunare legislativă pentru fiecare principat separat, şi cu legi elaborate de o comisie mixtă cu valabilitate pe teritoriul ambelor principate, ş.a. In privinţa clăcii conferinţa dela Paris stabilea că „Raporturile dintre proprietari şi clăcaşi se vor stabili ulterior printr'o lege". Puterea rămânea în mâinile moşierilor, negustorilor şi industriaşilor, iar poporul era ţinut ca şi înainte, departe de treburile statului.

Aceste hotărîri s'au luat ca urmare a opoziţiei înverşunate a Angliei, Austriei şi Turciei faţă de Unire. Guvernele acestor state sperau astfel să împiedice totuşi înfăptuirea Unirii şi să menţină poporul nostru în dependenţă economică şi politică faţă de capitalul străin.

Pe baza hotărîrii Conferinţei dela Paris, în ianuarie 1859, s'au convocat adunările elective pentru alegerea domnilor celor două principate. După o luptă grea, forţele unioniste au reuşit să impună alegerea ca domn al Moldovei a colonelului Alexandru Ioan Cuza, cunoscut de popor ca unul din conducătorii mişcării revoluţionare din 1848. Populaţia Iaşului a salutat cu bucurie la 5 ianuarie 1859 alegerea lui Cuza ca domn.

Alegerea lui Cuza ca domn şi în Ţara Românească s'a desfăşurat în condiţiile unei situaţii extrem de încordate. Nehotărîrea adunării elective, gândul că ea ar putea să aleagă ca domn pe unul din foştii domnitori uriţi de popor, au pus în mişcare massele populaţiei bucureştene şi pe ţăranii din împrejurimi. Zilele din preajma alegerii în Bucureşti aminteau de evenimentele furtunoase din vara anului 1848. In ziua de 24 ianuarie 1859 o mulţime imensă, printre care măcelarii, tabacii, pielarii, ţăranii din împrejurimi, au pătruns în sala Mitropoliei unde avea loc şedinţa adunării elective. Sub presiunea poporului adunarea a ales ca domn şi al Ţării Româneşti pe Alexandru Ioan Cuza. In felul acesta, poporul nostru a învins piedicile puse de marile puteri apusene în calea unirii naţionale. Lupta revoluţionară a masselor a determinat înfăptuirea statului naţional.

Deşi puterile apusene refuzaseră să recunoască Unirea, Rusia, care o sprijinise tot timpul cu fermitate, şi-a dat consimţământul imediat. In cele din urmă Franţa, Anglia şi Austria — ameninţată de un război în Italia, au recunoscut alegerea lui Cuza ca domn al ţărilor româneşti, iar în 1861 conferinţa ambasadorilor dela Constantinopol hotărî contopirea celor două camere într'una singură şi formarea unui singur guvern. La 11 decembrie 1861 printr'o proclamaţie adresată poporului, Cuza spunea: „Unirea este îndeplinită, naţionalitatea română întemeiată". Statul naţional burghez, România, era întemeiat.

Cu o deosebită simpatie şi căldură a sprijinit lupta poporului nostru pentru Unire opinia publică progresistă, înaintată din Rusia. Revoluţionarii democraţi ruşi N. G. Cernişevschi şi N. A. Dobroliubov, conducătorii mişcării revoluţionar-democratice din Rusia de atunci, au ridicat glasul lor în apararea drepturilor poporului nostru la eliberarea de sub jugul turcesc şi la o viaţă de stat independentă. In timpul Congresului dela Paris din 1856, Cernişevschi scria în „Sovremennic": „Opinia publică luminată din Rusia priveşte cu simpatie dorinţa Românilor de a se uni într'un singur stat..."

Nevoiţi să se împace cu realizarea Unirii de către popor, moşierii feudali reacţionari s'au înţeles cu burghezia împotriva poporului, au golit actul Unirii de conţinutul lui democratic şi patriotic, s'au străduit, şi în cele din urmă au reuşit, să-l izgonească pe Al. I. Cuza dela domnie, să-l îndepărteze şi să-l izoleze pe Kogălniceanu, să împiedice aplicarea reformelor, aşa parţiale şi ciuntite cum erau ele preconizate de Cuza şi Kogălniceanu. Marea majoritate a burgheziei, în frunte cu Brătianu, a trădat din nou lupta poporului, ca şi în 1848. In locul reformelor democratice cerute de popor coaliţia burghezo-moşierească a vârît poporul nostru sub un jug mai greu decât cel al turcilor, acela al capitalului străin. Pentru a păzi interesele capitalului străin, ale burghezo-moşierimii a fost adusă monarhia Hohenzollernilor, slugă credincioasă a capitaliştilor germani, englezi ş.a.m.d. Muncitorilor şi ţăranilor care şi-au cerut drepturile li s'a răspuns cu gloanţe. Vătafii monarhiei, ai capitaliştilor şi moşierilor au înecat în sânge răscoalele ţărăneşti, ca şi glorioasele lupte ale proletariatului revoluţionar iar în cele din urmă au împins ţara în crimina'ul război antisovietic, împotriva intereselor naţionale ale poporului nostru.

Trădarea burgheziei dela 1859 nu a putut totuşi să împiedice Unirea. Unirea a stat la temelia dezvoltării ţării noastre ca stat naţional şi a reprezentat un pas înainte spre progresul economico-social. Actul Unirii din 1859 şi apoi dobândirea independenţei noastre de stat, realizate prin eroismul şi jertfele poporului nostru şi cu ajutorul armatelor ruseşti, au creat mai târziu condiţiunile pentru dezvoltarea clasei muncitoare, pentru dezvoltarea luptei sale revoluţionare împotriva regimului burghezo-moşieresc. Clasa muncitoare în frunte cu partidul său revoluţionar, a ridicat steagul luptei pentru independenţă, pentru drepturi democratice şi înlăturarea exploatării, pentru socialism.

Cu ajutorul frăţesc al popoarelor sovietice, poporul nostru s'a eliberat de exploatarea imperialiştilor străini şi a burgheziei şi moşierimii, câştigându-şi astfel adevărata independenţă şi libertate naţională. Dintr'un obiect de batjocură, dintr'o colonie înapoiată a Turciei sultanilor sau a bancherilor din Apus, cum era odinioară, România a devenit o republică democrat-populară, înaintată din punct de vedere economic şi politic, o ţară în care poporul e stăpân pe soarta sa şi în care nu mai poruncesc şi nici nu vor mai porunci niciodată imperialiştii străini şi vătafii lor, burghezii şi moşierii autohtoni. Sub conducerea Partidului Comunist oamenii muncii din patria noastră au obţinut succese mărete în opera de construire a socialismului. In procesul luptei pentru construirea vieţii noi, s'a făurit şi se cimentează tot mai mult unitatea moral-politică a poporului nostru, unitate ce constitue o puternică forţă motrică în mersul înainte al poporului din patria noastră. Poporul nostru muncitor nu uită însă că victoriile obţinute sub conducerea partidului îi fac să turbeze de furie pe urmaşii brătienilor, balşilor, catargiilor, pe exploatatorii şi agenţii imperialismului. Deaceea poporul nostru îşi întăreşte vigilenţa, zdrobind orice uneltiri şi întărind mereu statul nostru.

Mândri de faptele mărete ale înaintaşilor lor, oamenii muncii din ţara noastră muncesc cu elan pentru construirea unui viitor luminos şi fericit, viitor care depăşeşte cu mult cele mai înaintate cerinţe ale forţelor democratice şi patriotice care au luptat pentru înfăptuirea Unirii ţărilor româneşti din 1859.

Rândurile pe care le veţi citi mai jos, fac parte din jalba deputaţilor trimişi de ţărănimea clăcaşă în divanul ad-hoc al Moldovei. După ce au exprimat hotărîrea ţărănimii clăcaşe de a sprijini din toate puterile ei actul unirii, deputaţii au arătat în cuvinte deosebit de expresive în faţa divanului Ad-hoc suferinţele ţărănimii clăcaşe, dornică să scuture jugul nemilos al exploatării moşiereşti şi străine. Iată extrase din această jalbă:

...„Câtă-i Dunărea de mare şi de largă curge râul sudorilor noastre, se duce peste mări şi peste hotare, acolo se prefac în râuri de aur şi de argint şi curge iarăşi inapoi de se revarsă în ţara noastră; iar noi dela ele nici că ne îndulcim.

...Când ne-am jăluit, când ne-am tânguit, păsurile când ne-am spus, ispravnicul ne-a bătut, privighetorul ne-a bătut, jandarmul ne-a bătut, zapciul ne-a bătut, vătăjelul ne-a bătut, posesorul ne-a bătut, boierul de moşie ne-a bătut..... Vroim să scăpăm, să ne răscumpărăm de robia în care suntem; vroim să ne răscumpărăm, să nu mai fim ai nimănui, să fim numai ai ţărei şi să avem şi noi o ţară; am îngenunchiat, am îmbrâncit cu toţii; cum suntem nu mai putem duce îndelung".

Creşte numărul contractărilor de animale în raionul Salonta

Oradea 22 (Agerpres). — Ţăranii muncitori din raionul Salonta, regiunea Oradea, încheie zilnic contracte de creştere şi îngrăşare de animale cu unităţile de stat şi cooperatiste.

Numai în ultima vreme, ţăranii muncitori din comuna Tinca au valorificat prin cooperativa „Zorile Roşii" din comună, pe bază de contracte, 5228 kg păsări, precum şi 3578 ouă.

Ţăranca muncitoare Catiţa Hegeşi a contractat cu cooperativa îngrăşarea a 5 gâşte. Trei din gâşte au şi depăşit fiecare greutatea de 12 kg. şi au fost predate cooperativei. Deasemeni, ţăranca muncitoare Floarea Ianca a predat cooperativei „Zorile Roşii" cele 12 gâşte pe care le contractase, la care a obţinut o greutate totală de 115 kg. Cu banii primiţi aceste ţărănci muncitoare au cumpărat din cadrul comerţului de întâmpinare multe produse industriale.

Ţăranii muncitori Cosma Adalbert, Dumitru Cotrău, Vasile Boţa şi alţii, din satul Tulca, au contractat fiecare câte 2 boi, iar ţăranul muncitor Gheorghe Gintea a livrat cei 2 boi pe care îi contractase şi la care a obţinut un spor de 150 kg.

Numai în comuna Ciumeghiu, ţăranii muncitori au contractat cu cooperativa „Gheorghe Doja" 48 bovine, 15 porci şi 350 păsări.

Casă de cultură, teatru, cinematograf...

In ultimii ani, datorită grijii partidului şi a guvernului, tot mai mult înfloreşte şi oraşul Lipova. In acest an s'a terminat în oraş, prin autoimpunere, reconstrucţia casei de cultură înzestrată cu o mare sală de teatru, un cinematograf şi săli de lectură.

Tot prin autoimpunere a început construirea unui mare stadion care se va inaugura cu ocazia deschiderii sezonului sportiv de primăvară.

In ultima vreme s'a început reconstrucţia cinematografului „Sándor Petőfi" din Lipova II şi s'a terminat reconstrucţia diferitelor străzi cu pavajul distrus.

Pentru viitor s'a elaborat proiectul construcţiei unui parc ce va cuprinde diferite plante necesare experienţelor elevilor Şcolii Medii Tehnice Horticole din Lipova.

Corespondent
ANDREI IOAN DOINAŞ

Corespondenţii scot la iveală lipsurile

Salariaţi sanitari bolnavi de neomenie

„Aşa trebue îngrijit un bolnav?"

Această întrebare şi-o pun mulţi bolnavi care se duc la ambulatorul din Moineşti ca să-şi caute sănătatea. Şi întrebarea este justificată de faptul că mulţi dintre ei nu sunt îngrijiţi la timp sau cum trebuie sau sunt amânaţi dela o zi la alta fără ca medicii să ţină seama că boala necesită un tratament imediat, pentru a evita agravarea ei. Iată un caz:

Un muncitor petrolist suferind de ochi, s'a dus într'o zi — pentru a nu ştiu câta oară — la ambulatorul din Moineşti.

— Tovarăşă doctoriţă, nu mi-a trecut durerea de ochi nici acum...

Răspunsul doctoriţei Băjenaru veni prompt:

— Nu e nimic tovarăşe, nu te teme că ai să rămâi chior. Dar ce-ţi pasă de ochi? Tu să fii sănătos, încolo...

Apoi aducându-şi aminte că e doctoriţă, îi sfătui:

— Cumperi nişte acid boric şi pui comprese la ochi...

— Bine tovarăşă, am mai pus, dar degeaba.

Atunci doctoriţa s'a mâniat!

— Dumneata eşti doctor sau eu? Dacă vrei să faci cum ţi-am spus bine, dacă nu... Hai, lasă-mă în pace. Nu vezi că mai sunt şi alţi bolnavi care mă aşteaptă?

Intr'adevăr, erau mulţi bolnavi care aşteptau îngrijire, dar degeaba, doctoriţa i-a lăsat, căci era ocupată cu alte îndeletniciri decât cele de serviciu.

Un alt caz ca într'o anecdotă din alte vremi.

Tovarăşa Eugenia Climescu, soţia unui muncitor petrolist, vine la cabinetul dentar. O întâmpină tehnicianul Moiselini.

— Mă doare o măsea de nu ştiu ce să mai fac...

— Nu-i nimic, tovarăşă. Vino în cabinet şi îţi aranjez dantura imediat. Ia loc pe scaun... Scoatem îndată măseaua care te supără. Aşa..

Şi tot vorbind, tehnicianul Moiselini s'a apucat să scoată măseaua.

— Aşa... Am scos-o — se bucură Moiselini. Dar după ce se uită la măsea spune mirat:

— Auleo... nu-i asta. O văd că-i sănătoasă. Dar stai, să mai încercăm odată. Hop! Iaca, am scos-o acum... Tii! dar nu-i nici asta. Stai să mai vedem odată...

— Păi ce faci tovarăşe, mi le scoţi pe toate?

— Lasă, nu avea nicio grijă. Aşa.... Incă odată... Hop! In sfârşit, am găsit-o. Gata tovarăşă, ai scăpat de durere.

După vreo două zile tovarăşa Climescu vine iarăşi la cabinetul dentar. Avea o infecţie. Cum era şi firesc, i se adresă tovarăşului Moiselini. Numai că... tovarăşul Moiselini, angajat într'o discuţie, îi aruncă peste umăr.

— Ce mai vrei dela mine? Meseria mea este să-ţi scot măselele, altceva nu ştiu să fac. Nu mă mai bate la cap.

— Dar ce să fac tovarăşe, că mă doare tot capul...

— N'am ce-ţi face. Dacă te doare capul, du-te să-ţi dea ceva de durere de cap...

Iată doi salariaţi sanitari care în loc să vindece durerile, le măresc. Iată doi slujbaşi ai medicinei care nu simt răspunderea meseriei lor, care nu-şi fac în mod conştiincios datoria.

Faţă de această situaţie, este de datoria secţiunii sanitare a sfatului popular raional să-i... trateze energic cât mai degrabă cu o sancţiune pentru a-i vindeca de boala de care suferă.

Corespondent
MIRCEA LOVIN

Una ştiu — alta fac

Predarea cotelor de cereale către stat este o datorie patriotică pe care fiecare ţăran muncitor cinstit se străduieşte s'o îndeplinească la timp. Aceasta o ştiu bine şi salariaţii sfaturilor populare comunale. Ei mai ştiu că este de datoria lor să depună toate eforturile pentru îndeplinirea în întregime a planului de colectări.

Aceste lucruri le cunosc foarte bine şi tovarăşii dela sfatul popular al comunei Crişcior din raionul Brad, regiunea Hunedoara.

Intr'o zi de decembrie a anului trecut ţăranca muncitoare Sortan Rusanda a venit la sfatul popular pentru a preda cota de porumb ce o datora către stat. La sfat era doar tovarăşa Simedrea Doina, referentă. Şi, bineînţeles, tov. Sortan a întrebat pe tov. Simedrea cui trebuie să predea porumbul.

— Nu ştiu îi răspunse ea. Aşteaptă!

Şi tov. Sortan a aşteptat. După vreo... două ore de aşteptare, apare tov. Fusoi Lucreţia, tot referentă şi ea. Tov. Sortan o întreabă sfios şi pe dânsa:

— Intrebaţi pe tov. preşedinte... Eu nu ştiu — îi veni răspunsul.

Ar fi întrebat tov. Sortan pe preşedinte, dar vezi că el era tare „ocupat", nu avea timp de ea. Aşa că să mai aştepte...

După alte trei ore, necăjită de atâta pierdere de timp, tov. Sortan intră în biroul tovarăşului preşedinte. Aflând despre ce este vorba, tovarăşul preşedinte a fost mai amabil. I-a căutat chiar el, personal, pe tovarăşii Zatoschil şi Bogaru, care aveau sarcina să primească cotele. Numai că nici tov. Zatoschil şi nici tov. Bogaru nu se găseau pe la sfat. Aşa că tovarăşa Sortan a fost invitată ori „să mai aştepte"... ori să vină „mai târziu".

Când a venit „mai târziu", tovarăşul Bogaru era acolo, dar... cheile dela magazie erau la tovarăşul preşedinte, care era plecat nimeni nu ştia unde. Aşa că...

— Vino mâine.

...Şi tovarăşa Sortan a fost nevoită să mai vină şi „mâine" — pentru a treia oară — la sfatul popular, să mai aştepte încă alte câteva ore până când, în sfârşit, a reuşit să predea cota.

Corespondent
AVRAM CIOFLICA

Visul senatorului McCarthy

Ştefan Iureş

Poţi suci pe-un deget lumea,
Poţi să stăpâneşti minunea,
Prinţ să fii, boier sau domn,
Tot nu ştii ce-o să se'ntâmple
Pe sub frunte, pe sub tâmple,
In pârdalnicul de somn.

Câte'n lună, câte'n stele,
Se înşiră ca mărgele,
Mai cu tâlc, mai fără miez,
Şi de-ţi place ori nu-ţi place
Trebui, să le vezi — şi pace,
Nu-i pe-alese când visezi.

Iată cum, nu mai departe,
Senatorului Mc Carthy,
Cunoscutul senator,
I se întâmplă să creadă
C'o să cadă sleşi pradă.
Scurt — un vis ingrozitor.

...Se trezi cu'n ţipăt jalnic,
Scuturat de-un plâns năvalnic,
Brobonit de picuri reci.
Şi'n acea vâltoare-a spaimei
Nu mai contenea să'ngaime:
— Sunt Mc Carthy, nu'nţelegi?

Vezi că nu se deslipise
Din păienjeniş de vise
Şi, chircit pe-un colţ de pat,
Se muncea să-şi amintească
Cum, în hora cea drăcească
Fără voie a intrat.

Inceputul... parcă... la stai!
N'a fost prea cumplit. Da, asta-i!
Nu l-a îngrozit de fel.
O şedinţă, oarecare,
A comisiei pe care
O conduce zilnic el.

(Omule, o ştii, fireşte.
Că doar dânsa hotărăşte
Intr'o clipă, dacă tu
Ţi-ai păstrat „loialitatea",
Dacă eşti — şi-a fost şi tata —
Bun american sau nu.)

Se făcea că senatorii,
De cum dară'n geană zorii,
Judecau — şi alt nimic.
Şi'ntrebau din ochi colegul,
Respectând, pe de-a întregul
Un obişnuit tipic.

— Pe aceştia doi, predaţi-i
iarăşi la „Investigaţii"
Federalului Birou.
Două întrebări cu totul
Şi e clar de tot complotul,
Plictiseală. Nimic nou.

Trec: un pastor, ce'n biserici
Ar fi spus cândva în predici:
„Creşteţi şi vă înmulţiţi",
Ne'nvăţându-şi credincioşii
Că sunt unii (negrii, roşii)
Care trebui nimiciţi.

Un profesor — care are
Probe şi mai zdrobitoare,
Căci odată, plin de chef,
Pronunţase vorba „China",
Incercând s'ascundă crima
Sub al Asiei relief.

Trec: căutători de aur,
„Stele", crescători de tauri,
Avocaţi, studenţi, şomeri,
Chiar şerifi, cu'nvinuire
Că sunt prea miloşi din fire..
Trec mereu. La fel ca ieri.

Când, deodată, nu mai trece
Nimeni. Hei! Ce se petrece?
Dormi, aprod? Fă-ţi slujba ta!
Intră, în sfârşit, o babă.
Numai vârsta i-o întreabă
Şi-o condamnă şi pe ea.

Vâră capu'n uşă — aprodul:
— Gata! A secat norodul.
Nu mai e niciun complot.
— Cum? Ce-a zis? „Aici i-o dără
Care duce.." Hotărîră
Să-l închidă pe aprod.

Bun. Apoi, mai multe ore
Stau. Mc Carthy, senatorii,
Stau. Aşteaptă-un ins măcar.
Nu aud nimic de-afară,
Nimeni nu le cade'n ghiară.
Este extraordinar.

Spatele şi-l încovoaie
Şi, nervoşi, merg prin odaie.
Unul doar la geam privi
Dând un strigăt de mirare:
Ziua în amiaza mare
Bulevardele-s pustii.

Nicio urmă de fiinţă.
Şi ei ţin aici şedinţă!
Se reped la telefon.
La prieteni, ori şi unde,
Nu răspunde! Nu răspunde!
In oraş nu-i niciun om.

Nici în ţară, nici în lume.
Toţi primiră-osânde-anume
Pentru-acelaş vechi motiv,
Biruinţă mc. carthystă!
Toţi sunt puşi pe neagra listă,
Toţi făcuţi inofensivi.

Tânăr, moş, bărbat, femeie,
Zac cu toţi acum sub cheie.
N'a fost unul mai loial.
Populează continentul
Numai ei, aci-prezentul
Comitet senatorial...

Vai! In senatori tresare
Coarda'ntinsă mult prea tare
Şi mânia i-a cuprins:
Cum, în Statele Unite
Nu mai pot de azi trimite
La'nchisoare, nici un ins?

Doar McCarthy, precum zeul,
Azi îşi simte apogeul.
— Misters! Lacrimile-mi dau.
Impliniram vechi proiecte.
Azi, persoanele suspecte
Stau acolo unde stau.

După lupta necurmată
Când ajunserăm, deodată,
La înaltul scop propus,
Intrucât nu-şi are rostul
Cred că... comitetul nostru..
Brusc, se auzi: — Ce-ai spus?

Hai grăbeşte-te şi-o drege.
Ai rostit o făr'delege.
Cică „n'avem rost". E clar...
Cam mirat de întreruperi
(Dar...nu face să te superi)
El, Mc Carthy spuse iar:

— Sigur, n'are rost acuma.
E închisă toată lumea.
Cine-ar mai urzi complot?
— Poate tu! strigară unii.
...Şi, ca tunetul furtunii
Asta-l asurzi de tot.

Aiurit, vru să'nţeleagă
Ce răstălmăcire bleagă
Ii aţâţă la tumult.
— A! Şi-a dat pe faţă-arama!
— Cum de nu ne-am dat noi seama!
— Eu îl bănuiam de mult!

— Ei, dar ştiţi c'aveţi tot hazul!
Comitetul, spun, e cazul
Ca să fie dizolvat.
— Asta spun şi comuniştii!
— Nu-l lăsaţi să se mai mişte!
— Stop! Destul! E arestat!

Judecata! Luaţi aminte!
Velde, tu eşti preşedinte.
Jenner, tu să fii adjunct.
— Dar sunteţi nebuni! — Ce spune?
Stai puţin, că îl vom pune
Noi pe bolşevic la punct!

— Domnilor, sfârşiţi această
Glumă foarte, foarte proastă.
Sunt Mc Carthy, s'a'nţeles?
...Dar, de-aici, se'ncurcă totul...
Voci... comisia... complotul...
Fac un caier negru, des...

Sar, îl prind, buşindu-l încă,
Şi-l târăsc, şi îl aruncă
Din etajul patruzeci.
Şi'n căderea lui spre moarte
El urla: Dar sunt Mc Carthy!
Sunt McCarthy, nu'nţelegi?

. . . .

...Sunt Mc Carthy... Se trezise.
O, ce fioroase vise!
Stă chircit pe-un colţ de pat,
Şi'mprejur, absent, se uită.
...Visele, oricum, se uită.
Intr'un ceas va fi uitat.

S'a târît spre geam, să vadă
Jos, mulţimile din stradă,
Furnicarul lor mărunt.
Şi ţinându-şi fruntea'n mână,
Uşurat, abia îngână:
„Oameni, aşadar, mai sunt"...

— Oh, yes, mister, mai sunt oameni.
Albi şi negri, roşii, galbeni,
Şi'ntr'o zi, aproape zi,
La o cruntă realitate
Mai amară decât toate,
Băldăbâc! te vor trezi!

Viața U.T.M.

MUNCA LA SATE – IN CENTRUL ATENȚIEI COMITETULUI REGIONAL U.T.M. IAȘI

De curând, comitetul regional U.T.M. Iași a organizat o plenară în care s'a discutat despre munca organelor și organizațiilor U.T.M. din satele regiunii.

In cadrul plenarei, primii secretari ai comitetelor raionale U.T.M. Huși și Vaslui au prezentat rapoarte în care au arătat cum aplică Hotărîrile plenarei din august a C.C. al P.M.R. și sarcinile trasate de Hotărîrea plenarei a X-a a C.C. al U.T.M. în care sunt prevăzute măsuri numeroase cu privire la contribuția tineretului la dezvoltarea continuă a agriculturii și creșterii vitelor.

Lucrările plenarei au scos la iveală realizările obținute în această direcție de către organizațiile U.T.M., care, în ultimul timp, se preocupă mai mult de mobilizarea utemiștilor și a tineretului pentru întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole. Astfel s'a arătat că mulți tineri colectiviști au obținut anul trecut rezultate frumoase în activitatea lor. Utemistul Nicolae Dascălu din G.A.C. Valea Hogii, raionul Vaslui, de pildă a executat 360 zile muncă în gospodărie, obținând pentru acestea venituri însemnate. Utemista Maria Radu, șefă de echipă la GAC Târzii, raionul Huși, și-a îndeplinit angajamentul de a depăși norma cu 50 la sută. Un aport însemnat în executarea lucrărilor pe tarlalele gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor, gospodăriilor agricole de stat, cât și pe ogoarele gospodăriilor individuale, le-au adus mecanizatorii din S.M.T.-uri. Un bun exemplu în această direcție îl constituie brigada a II-a de tractoriști dela SMT-Huși, care și-a îndeplinit planul de producție în campania de toamnă în proporție de 200,38 la sută, devenind astfel brigadă fruntașă pe stațiune. A crescut deasemenea preocuparea tinerilor colectiviști pentru însușirea cunoștințelor agrotehnice. De exemplu, echipa de tineret dela GAC Valea Hogii a polenizat artificial patru hectare de floarea soarelui, obținând prin aceasta o recoltă sporită la hectar. Deasemeni cu sprijinul comitetului raional UTM, 18 tineri colectiviști sunt astăzi elevi ai Școlii Tehnice Agricole din Vaslui, 4 urmează o școală zootehnică, iar alți 18 școala de tractoriști.

Organizațiile de bază UTM din aceste raioane au început să ducă o muncă susținută pentru lămurirea în fața tinerilor țărani muncitori a avantajelor muncii în gospodăriile agricole colective și în întovărășirile agricole.

Tânăra colectivistă Maria Olaru dela G.A.C. Bălteni a lămurit pe țăranii muncitori Gheorghe Toporașcu și Sobaru Constantin să intre în gospodărie, iar tractoristul Eugen Mustață dela S.M.T.-Huși a convins pe țăranul muncitor Gheorghe Bărbăleanu să intre din întovărășire în gospodăria colectivă. Datorită acestei munci, în ultimele luni, numai în raionul Vaslui peste 133 de utemiști și tineri au făcut cerere de a intra în gospodăriile agricole colective. Mulți tineri dintre aceștia au devenit apoi și ei buni agitatori.

Lucrările plenarei au scos în evidență și lipsurile care se mai manifestă în munca organelor și organizațiilor UTM sătești din regiunea Iași.

Au fost criticați activiștii și membrii unor birouri raionale UTM care datorită necunoașterii temeinice a problemelor producției agricole și creșterii vitelor nu îndrumă și nu ajută concret organizațiile de bază dela sate. Unii membri ai biroului raional U.T.M. Negrești, tov. Radovici, membru în biroul raional UTM Pașcani și alții nu s'au deplasat în ultimile 4 luni în nicio organizație de bază dela sate, iar alți activiști, ca tov. Scânteie Aurica dela comitetul raional U.T.M. Vaslui, ori tov. Tomulese dela comitetul raional U.T.M. Tg. Frumos, pentrucă nu cunosc specificul muncii UTM la sate, atunci când merg în organizațiile de bază desfășoara o muncă unilaterală, scăpând din vedere unele sarcini principale care stau în fața organizațiilor U.T.M.: creșterea producției agricole la hectar, asigurarea bazelor furajere pentru creșterea producției de animale, învățământul agrozootehnic etc. Această muncă formală se reflectă și în activitatea unor organizații de bază, care duc o slabă muncă politico-educativă în rândurile tineretului.

In cadrul plenarei au fost aspru criticate comitetele raionale U.T.M. Huși, Negrești, Pașcani și Vaslui, pentru faptul că nu se îngrijesc de condițiile de muncă și de viață ale tractoriștilor. Astfel, la S.M.T. Iugani, tractoriștii dorm în frig în timp ce inginerul șef își face foc în locuința sa personală cu lemnele stațiunii. La S.M.T. Gura Idrici unde conducerea stațiunii tărăgănează construirea unei băi pentru tractoriști, deși există condiții, organizația U.T.M. nu s'a interesat de această problemă.

Unele comitete raionale duc o muncă îngustă, unilaterală nelegată de viața și sarcinile mari care stau în fața organizațiilor UTM dela sate. Așa spre exemplu biroul comitetului raional UTM Vaslui în ultimile 6 luni n'a discutat în ședințele sale nicio problemă legată de activitatea organizațiilor UTM dela sate cum ar fi creșterea producției agricole la hectar, asigurarea bazei furajere pentru creșterea vitelor, munca culturală în perioada iernii etc.

In discuții s'a arătat deasemenea că unele comitete raionale UTM nu sprijină sfaturile populare în crearea de cercuri agro-zootehnice și nu se preocupă nici de crearea condițiilor necesare pentru ca activiștii care muncesc la sate să studieze problemele producției agricole și ale creșterii vitelor.

Cu toate că plenara comitetului regional UTM Iași a analizat o serie de probleme importante ale muncii UTM la sate, cum sunt aportul tineretului la creșterea producției agricole și la creșterea producției de animale, la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și la intensificarea muncii politice pentru crearea de noi gospodării și întovărășiri agricole, plenara a trecut superficial peste multe aspecte ale muncii U.T.M. la sate cum ar fi munca în rândurile tinerilor țărani muncitori cu gospodării individuale, munca în rândurile fetelor. Tot superficial s'a analizat felul în care sunt popularizate metodele înaintate de muncă în agricultură, dacă organizațiile U.T.M. se preocupă de răspândirea cunoștințelor agrotehnice, de educarea tineretului în spiritul disciplinei socialiste față de muncă și față de avutul obștesc, al vigilenței revoluționare față de uneltirile dușmanului de clasă, dacă comitetele raionale și organizațiile de bază s'au preocupat să cultive la tineri dragostea pentru meseriile de crescători de vite și păsări, etc.

Toate aceste lipsuri — s'a arătat în plenară — au fost posibile datorită faptului că însuși comitetul regional U.T.M. Iași în frunte cu primul secretar tov. Enoiu Aurel, a îndrumat și controlat slab activitatea comitetelor raionale în direcțiile amintite. Unii secretari ai comitetului regional U.T.M. ca tov. Băltatu Dumitru și Zilberman Hari, se deplasează rar pe teren.

La sfârșit plenara comitetului regional UTM Iași a adoptat un plan de măsuri menite să ridice activitatea organizațiilor de bază UTM dela sate la nivelul sarcinilor mari încredințate de partid organizației noastre.

BUCUR CONSTANTIN
corespondentul „Scânteii tineretului" pentru regiunea Iași

Condiții tot mai bune de învățătură

Școala noastră, Școala Medie Tehnică de Industrie Alimentară din preajma fabricii de zahăr Bod, a luat ființă cu 2 ani în urmă.

Datorită ajutorului primit din partea organizației de partid și a conducerii fabricii de zahăr Bod, astăzi școala dispune de un local bine amenajat, compus din săli de clasă, meditații și internat. Noi, elevii acestei școli învățăm cu mult drag aici. Avem multe de învățat, mai ales în domeniul practicii tehnicii alimentare și tovarășii profesori, ingineri specialiști ai fabricii, ne ajută mult.

In urma Hotărîrii C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953, cu privire la creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră, direcțiunea școlii noastre ajutată de către conducerea fabricii de zahăr Bod, s'au interesat intens de îmbunătățirea condițiilor de trai și învățătură ale elevilor. Nu de mult s'a introdus gazul metan și azi atât sălile de curs cât și coridoarele, sunt bine încălzite.

Elevii din școala noastră se străduesc să învețe tot mai bine pentru a răsplăti grija pe care ne-o acordă statul nostru.

Konerth Ștefan, Popescu Florica, Kocsis Gheorghe, Mircea Aurora, sunt doar câteva exemple de elevi, care au obținut la toate obiectele calificative de „foarte bine".

Dar dacă sunt elevi care iau numai calificative de „foarte bine", sunt și elevi care nu se străduesc să-și însușească materiile. Șerban Emilia, Bucșa Rodica și alții nu-și îndeplinesc la timp și cu conștiinciozitate îndatoririle față de școală și colegi, învață slab și au abateri dela disciplină.

In această privință este și lipsa organizației U.T.M. din cadrul școlii, care nu a depus efortul necesar pentru a-i îndruma pe acești elevi.

MUNTEANU GH. IONEL
elev
Școala Medie Tehnică Alimentară
București

Campionii comunelor

Cu ani în urmă, Lizeta Cojoc era ciobăniță. Se scula în zori și pornea cu oile spre izlazul comunei Tătărești din regiunea București. Când se întorcea la curtea conacului vedea deseori pe feciorii boierului stând la o măsuță cu pătrățele negre și albe, pe care erau așezate fel de fel de figuri. Intr'una din zile, Lizeta trebălui mai mult la conac. Feciorii boierului se plictisiră să mai stea la masa cu pătrățele și au plecat să se plimbe. Lizeta s'a apropiat de masă. Privea figurile albe și negre și nu se dumirea ce-or fi însemnând fiecare. Lizeta voia să priceapă tainele acestui joc. Odraslele boierului însă s'au întors și au repezit-o cât colo.

— Șahul nu-i de tine — Hai vezi-ți de drum. Țăranii n'au cap pentru așa ceva.

Și amândoi se porniră pe râs, așa fără nici o noimă. Lizeta nu le-a răspuns nimic. A plecat. De atunci își mai aducea aminte din când în când de șah, așa cum auzise că se numește jocul.

Anii au trecut unul câte unul. Regimul de democrație populară i-a creat Lizetei Cojoc condiții să trăiască o adevărată viață.

Intr'o seară la căminul cultural Lizeta a văzut câteva cutii de șah. Dar nu juca nimeni. Abia când s'au întors din armată câțiva flăcăi — satul avea primii jucători în jurul cărora se strângeau băieți și fete să-i privească... Lizeta venea tot mai des la căminul cultural și privea la fel ca ceilalți, ore întregi. Mare lucru însă n'a priceput. Incepuse să învețe mersul pionului și al calului. Dar până să învețe singură cum trebuie să joace șah îi mai trebuia multă vreme. Și nu avea răbdare. Să roage vreun băiat s'o învețe — se gândi într'o vreme. Dar apoi se răsgândi. Intr'o seară a venit la cămin Marin Ioniță, președintele colectivului sportiv. Lui i-a spus c'ar vrea să joace șah. Își aduce și acum aminte de seara aceea. Tare le mai încurcase. Nu mai știa nimic. Uitase și cum merge pionul.

Dar a învățat, apoi și a început să joace din ce în ce mai bine.

Prin decembrie anul trecut și'n Tătărești pătrunse vestea că tinerii țărani muncitori vor lua parte la concursurile spartachiadei de iarnă a satelor. Prima care s'a înscris la șah a fost Lizeta. Nu era singura dintre fete. Intre timp aproape toți din sat învățaseră șahul. Fetele numărau vreo 20 la concurs iar băieții — și mai mulți.

Cine va fi campioana comunei? — Nu era ușor de răspuns. După ce s'au terminat înscrierile, a început concursul.

Prima partidă a căzut s'o joace chiar Lizeta. S'a așezat la masa cu pătrățele și așeză cu atenție fiecare figură la locul ei.

Matchul începu. „Adversara" ei, o bună prietenă, porni să deslănțuie un atac puternic cu caii. Lizeta sesiză intenția și-și organiză o bună apărare.

Trecuse mai bine de o jumătate de oră când Lizeta mută „regina".

— Șah mat, — pronunță ea accentuat. Atunci cucerise Lizeta prima ei victorie în cadrul concursului de șah al spartachiadei de iarnă.

Apoi au mai urmat altele. Acum ea are cel mai mare punctaj realizat în concurs și-l campioana comunei Tătărești la șah.

★

In sala căminului cultural, la câteva mese de șah lupta e în toi. In jurul uneia stau vreo câțiva băieți care privesc o partidă de șah jucată de Tudor și Iliuță. Partida devenea din ce în ce mai interesantă. Adversarii nu se lăsau ușor învinși.

Jucând mai bine Iliuță câștigă avantaj, ca mai apoi Tudor să se recunoască învins. După înfrângere, Tudor continuă să se antreneze cu mai multă grijă. In următoarea duminică îl chemă pe Iliuță din nou la o partidă de șah. Iliuță primi fiind sigur de victorie. Dar socoteala lui nu se potrivi. Tudor jucă calm cu dorința de a învinge și ieși victorios. Aceasta a fost prima lui victorie.

A îndrăgit și mai mult șahul. Ii plăcea tare mult iar mai târziu i-a devenit sportul preferat. Tudor cucerea victorie după victorie. Devenise aproape cel mai bun jucător de șah, din comuna Drogu, regiunea Galați. S'a bucurat mult când a auzit că în cadrul spartachiadei satelor se vor desfășura și concursuri de șah. Alături de cei aproape 30 de șahiști din comună a început și el lupta pentru titlul de campion al comunei.

Prima partidă a susținut-o cu Ion Grigore. Victoria a fost și de data aceasta de partea lui Tudor. A susținut apoi întâlnirile cu ceilalți adversari pe care i-a învins. Numele lui se află acum în fruntea clasamentului.

El este cel care îi va reprezenta pe șahiștii comunei Drogu la concursurile fazei a II-a unde-și vor disputa întâietatea campionii comunelor.

V. PIETREANU

Utemiștii în fruntea activității culturale

TARGU JIU — (Dela corespondentul nostru). — Munca culturală de massă în rândurile tineretului, mai ales în timpul iernii, este una din problemele principale căreia organizația de bază U.T.M. din satul Bălcești raionul Novaci, regiunea Craiova, îi acordă o deosebită atenție.

Bogată și plină de conținut este activitatea pe care o desfășoară cei 22 tineri din căminul cultural sub îndrumarea atentă a directorului Dulgheru Ioan.

Indeosebi activitatea artistică amatoare îi atrage pe tineri. La acest cămin funcționează o echipă de jocuri specifice muntenești ce au fost premiate la concursurile desfășurate de echipele căminelor culturale. In rândurile acestei echipe de dansuri se află și Cojocaru Ioan secretarul organizației de bază U.T.M.

O vie activitate desfășoară și colectivele de cor și teatru dela acest cămin cultural. Dragostea pentru muzică, dansul popular pasiunea pentru activitatea de artist amator îi înflăcărează și le dau noi forțe în străduințele lor pe acest tărâm. Nu de mult a avut loc în cadrul căminului cultural un frumos festival artistic la care au participat peste 300 spectatori din rândul țărănimii muncitoare din împrejurimi. Echipa de teatru a căminului a pregătit pentru acest festival comedia „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale.

Cu acest prilej a fost prezentat și un reușit monolog, creație a utemistului Troi C. Nicolae. Prin satiră și humor monologul demască vicleșugurile folosite de chiaburi pentru a se sustrage dela predarea cotelor. Muncind cu dragoste și stăruință tinerii din satul Bălcești caută să ridice pe trepte mereu mai înalte activitatea lor artistică.

Foileton

Titi și Atena

Se numește Petrescu Constantin. In intimitate prietenii îi spun pe scurt: Titi. E de profesie student cu frecvența cursurilor, la grădina Copou. E veșnic ironic, nimic nu-i place. Are gura mică, cu colțul din stânga lăsat în jos, în semn de superioritate și dispreț față de restul omenirii.

Petrescu Constantin — zis Titi — zis pierde vară, este în permanent dezacord cu ceilalți studenți din anul II al Facultății de medicină generală. Nu de alta, dar dânsul... e un „neînțeles", un „suflet sensibil de artist", un om „care vede totul în mare", nu ca ceilalți, oameni mărunți ce se ocupă cu lucruri de amănunt, cum ar fi de pildă, studierea nervilor cranieni sau a secțiunii prin bulb. Lui Titi nu-i plac sălile de disecție, cu veșnicul lor iz de formol, el preferă aerul tare de pe dealurile Tătărașiului. In loc să participe la seminarii, Titi găsește că e mai bine să colinde străzile Iașului, în loc să numere la microscop globulele roșii dintr'o picătură de sânge, el numără pietrele ce formează caldarâmul Pieței Republicii.

Titi are filozofia lui, părerile lui proprii despre felul cum trebue trăită viața de student. Când le debitează colegilor, aceștia îl ascultă tăcuți, îi sorb cuvintele — așa cum ai sorbi o doctorie amară — apoi, tot ca după o doctorie amară, se strâmbă cu dezgust. Prea seamănă aceste păreri cu studenția odraslelor burgheze, care în loc de cursuri frecventau cârciumile și cabaretele, iar prin școală treceau cum trece lebăda prin apă, fără să se prindă nimic de ei. Titi nu găsește „înțelegere" la niciunul din colegi. Numai Atena Sârbu îl admiră, îl aprobă și-l urmează cu sfințenie.

Pe vremuri, Atena era fruntașă în grupa ei și nu e de mirare. Anul trecut nu lipsea nici dela cursuri, nici dela seminarii, iar în restul timpului o puteai găsi fie la bibliotecă, fie la cămin, studiind împreună cu celelalte colege. Intâmplarea a făcut să fie de față când un grup de studenți discuta despre ultimul concert. Firește, cel mai sgomotos era Titi.

Vorbele pline de emfază ale lui Titi, concepțiile sale, care sunt altfel decât la toți ceilalți tineri, au impresionat-o. De atunci Atena îl consideră un om mare și se extaziază în fața a tot ceeace face și ceeace spune Titi. Iar Titi are grijă s'o extazieze în fiece zi.

Studenții ieșeni, indiferent dacă sunt la Medicină, la Politehnică sau la Planificare, păstrează o admirație deosebită față de marele poet care a trăit pe meleagurile acestea și a creat versuri nemuritoare. Titi nu cunoaște prea bine opera lui Eminescu, așa cum nu cunoaște temeinic nimica. Dar asta nu se poate dezvălui, căci i-ar nărui complect prestigiul și—cine știe—poate nici Atena nu-l va mai prețui. Noroc însă că Titi e băiat șmecher. Citește din când în când niște versuri luate la întâmplare, învață pe de rost câteva din ele, iar a doua zi aduce el discuția în așa fel ca să le plaseze. Și Atena se minunează cât de profundă este simțirea lui Titi, cum vede dânsul în orice fapt de viață, poezia.

— Ce frumoasă e toamna, Ateno! Crângul de aramă foșnește în bătaia vântului, ca un cântec misterios, și tu stai și-l asculți boscorodind pe profesorul de histologie. De ce nu vii cu mine?

Vezi rândunele se duc,
Se scutur frunzele de nuc,
S'așază bruma peste vii.—
De ce nu vii, de ce nu vii?

Și Atena vine, îl urmează supusă pe Titi, a devenit umbra lui. Acum nu poate fi văzută decât acolo unde este și Titi, adică oriunde îți trece prin minte, numai la facultate nu. Dacă vânătă de frig se rătăcește cumva și pe la cursuri, Atena îmbrățișează dintr'o privire întregul amfiteatru și, de nu-l găsește pe Titi al ei, părăsește sala și pleacă.

Titi și Atena au devenit două figuri bine cunoscute în Facultatea de medicină generală dar nimeni nu se mai sinchisește de ei. Colectivul își urmează calea lui, aspră dar plină de satisfacție, spre cucerirea științei; el își are regulile sale, care trebuesc respectate de toți membrii săi. Cine le încalcă se exclude singur din rândurile colectivului. Iată dece chiar și niște oameni „superiori" și „originali" ca Titi și Atena, trebue să ție seamă de ele cel puțin în mică măsură și iată de ce se mai abat câteodată și pe la cursuri. Nu ca să învețe — doamne ferește — ci numai ca să nu se zică despre ei că lipsesc mereu. Dar și prezenți fiind, e ca și cum n'ar fi. Grupa de studenți și asistentul formează o unitate, Titi și Atena altă unitate, și fiecare din ele își vede de treburile ei. Unii se ocupă de sistemul nervos simpatic și parasimpatic, ceilalți de „Scrisoarea III-a" pe care tocmai o frunzărise Titi cu câteva ore mai înainte.

— Vezi, tu, Atena în jurul nostru, ce tocilari, ce oameni de nimic, ce papagali meschini, bine a mai spus Eminescu: „Aștia sunt urmașii Romei?".

— Da mai tăceți odată — se răsti la ei organizatorul grupei. Nu se mai aude nimic din cauza voastră! Mai bine ați lua și voi notițe.

Atâta i-a trebuit lui Titi. Personalitatea sa, aprig jignită, se revărsă cumplit.

— Cum? Tu, voi, să-mi faceți mie observații? E o absurditate. Voi, pigmeilor, care nu înțelegeți un suflet de artist, care nu puteți aprecia sensibilitatea mea și... și... cum spune Eminescu. Ateno? Aha, da „Voi sunteți urmașii Romei? Niște răi și niște fameni! E rușine omenirii să vă zică vouă oameni"... Voi care vă pierdeți vremea tot buchisind și disecând mereu, în aerul acesta infect de laborator, când afară... ia uite dom'le, primii fulgi de zăpadă. Hai, Ateno, hai să ne plimbăm mai bine.

Cu paltonul descheiat, cu fularul aruncat neglijent și cu Atena de mână, Titi ieși valvârtej din Universitate. Se agățară de un vagon de tramvai ce urca gâfâind dealul Copoului și se pitiră pe platformă, în spatele unui călător mai masiv: să nu-i vadă taxatorul și să le ceară să plătească. La Copou se avântară pe aleile albite de nea. Glumind și râzând ajunseră la „Teiul lui Eminescu". Aici se opriră. Un gând neplăcut îl străfulgeră pe Titi.

— Știi, Ateno, dacă ne dă lipsă și acum, e de rău. Eu zic, mai bine, să ne întoarcem.

Tăcuți, cu pașii mici, unul după altul, Titi și Atena se strecurară în Facultate.

— Salve Totolici! se adresă Titi, studentului însărcinat cu notarea prezenților în grupă. Știi că eu, noi, am fost prezenți, suntem, aici, nu-i așa? Nu ne dai absenți. Vrei să fim prieteni din copilărie?...

Totolici Alexandru n'a vrut să fie „prieten din copilărie" cu Titi și nici să-l treacă prezent. La șirul numeroaselor absențe s'a mai adăugat încă una.

Cu toate acestea, Titi vrea cu toată seriozitatea să ajungă medic. N'are nicio importanță dacă lipsește dela ore. El e băiat deștept, nu ca ceilalți, el poate să învețe singur toată materia în câteva nopți dinaintea examenului. Așa crede el. Noi credem altceva. Noi credem ceeace spun calificativele sale la colocvii și examene:

La Fiziologie — căzut
La Histologie — căzut
La Anatomie — căzut
La Chimie biologică — căzut

Cu alte cuvinte REPETENT. Sârbu Atena — și ea repetentă.

V. MANTA
F. Z. FLORIN

O nouă formație culturală

— Iți mulțumim tovarășe secretar, te poți bizui pe ajutorul nostru! Și utemistul Bugariu Ilie îl asigură pe secretarul organizației de bază U.T.M. tovarășul Budrițan Andrei, că în satul lor va lua ființă foarte curând o echipă artistică.

Tinerii satului își manifestaseră de mult dorința de a avea o echipă artistică a lor. Există o vorbă în sat „mai ai mult de stat pe lângă cuptor?" Insă această rămânere lângă cuptor a durat până într'o zi, când a pornit acțiunea de mobilizare a tineretului din sat. Utemiștii Sarbovan Emil și învățătorul Rogobete Simion au ajutat la organizarea echipei de cor și a echipei de teatru.

In sala mare a căminului cultural se țineau repetiții mai în fiecare seară. Dirijorul, tânărul învățător Rogobete Simion se străduia ca programul pe care îl pregătea să fie cât mai variat, să placă spectatorilor.

Toți își amintesc de ziua când, cortina a fost dată la o parte și coriștii au început primul lor cântec. Răsplata a fost dată prin ropote de aplauze.

Și directorul căminului, cel care a făcut propunerea de înființare a echipei culturale, utemistul Bugariu, participă la cor. Tinerii din satul Calacea, comuna Ortișoara, raionul Timișoara nu se mulțumesc doar cu succesele obținute până acum.

Ei au luat hotărîrea de a organiza și o echipă de dansuri și sunt siguri că o vor realiza.

Din experiența Comsomolului

Comsomoliștii dintr'o școală

E. Locționov

Când Ecaterina Melnicova, directoarea școlii medii de băeți Nr. 167 din Moscova vorbește despre treburile școlii, despre succesele elevilor, ea nu uită niciodată să pomenească despre munca organizației comsomoliste.

In școlile sovietice organizațiile comsomoliste sunt de un mare ajutor profesorilor în lupta pentru un înalt nivel la învățătură și disciplină exemplară a elevilor.

De obicei comsomoliștii servesc drept exemplu de atitudine conștientă și conștiincioasă față de învățătură, ei sunt elevii cei mai disciplinați. Comsomoliștii sunt inițiatorii diferitelor manifestații culturale de masă, organizatorii excursiilor, călătoriilor și ai plimbărilor în colectiv, ei sunt inițiatorii întrecerilor sportive, ai jocurilor colective, etc.

In faptul că elevii școlilor sovietice au foarte mult dezvoltat simțul ajutorului reciproc, simțul răspunderii pentru tovarăși, un mare merit are organizația comsomolistă. Dacă un elev nu a înțeles lecția, un tovarăș al său i-o va explica, dacă un elev învață greu de pildă la matematică sau fizică, tovarășii săi care se descurcă ușor în aceste domenii îl vor ajuta.

— Voi da următorul exemplu, — spune Ecaterina Melnicova. — Elevul Iuri Culeșov din clasa 10-a a început să rămână în urmă la matematică.

Comitetul de comsomol al școlii a propus comsomolistului Nicolai Constantinov, fruntaș la învățătură, să-l ajute pe tovarășul său, ceeace el a și făcut. In decursul întregului an de învățământ el s'a ocupat sistematic de Culeșov. Iuri Culeșov a dat cu succes examenul de absolvire și a primit certificatul de absolvire.

La mijlocul anului școlar trecut elevul Manaencov din clasa 9-a s'a îmbolnăvit grav. Boala l-a rupt de școală pentru mult timp. Au venit în ajutorul lui profesorii școlii și tovarășii lui — comsomoliștii. Ei s'au dus zilnic la Manaencov acasă, i-au explicat lecțiile, l-au ajutat să pregătească temele pentru acasă. Și ca rezultat Manaencov deși nu a frecventat cursurile, a dat examenele și a fost trecut în clasa 10-a.

— Este plăcut să vezi, — spune mai departe directoarea școlii, — cum organizația noastră comsomolistă se îngrijește de completarea cunoștințelor elevilor. Incă dela începutul anului școlar comitetul de comsomol a stabilit unde și pe ce teme se vor ține conferințe menite să aprofundeze cunoștințele elevilor, a organizat convorbiri la care s'a explicat însemnătatea acestor conferințe, a făcut înscrierea acelora care doresc să participe la ele.

Elevii clasei a 10-a, de pildă, au ascultat la Muzeul Politehnic un ciclu de conferințe pe probleme de matematică și fizică. In prezent elevii claselor a 9-a ascultă un ciclu de conferințe de literatură rusă, citite în lectoratul Universității „Lomonosov" din Moscova.

La adâncirea și lărgirea cunoștințelor elevilor contribue seratele literare, luarea în discuție a unor cărți, întâlnirile cu oamenii de cultură, manifestații care se organizează în școală cu ajutorul organizației comsomoliste. Nu demult a avut loc o serată consacrată scriitorului A. M. Gorchi. Au fost citite mici referate cu privire la viața și activitatea marelui scriitor. Membrii cercului dramatic împreună cu elevele din școala medie de fete Nr. 172 au prezentat fragmente din piesele „Micii burghezi" și „Dușmanii" de Gorchi. Câțiva elevi au citit fragmente din unele opere ale scriitorului.

La începutul lunii noembrie elevii din clasele superioare s'au întâlnit cu nepoții marelui scriitor rus Lev Nicolaevici Tolstoi. Ei au povestit elevilor lucruri interesante din viața bunicului lor, le-au vorbit despre dragostea lui nemărginită de muncă, despre aceea cum a lucrat el la operele sale, cum și-a format calitățile necesare unui scriitor.

Organizația comsomolistă ajută școala să lărgească orizontul politic al elevilor, să le ridice nivelul ideologic. In fiecare săptămână în clase se țin ore de informare politică în cadrul cărora se discută evenimentele cele mai importante interne și cele petrecute peste hotare. Astfel de informări politice se organizează de către comsomoliștii din clasele superioare. Materialele se aleg sub îndrumarea profesorului de istorie.

Pentru a ridica la elevi simțul de răspundere față de școală, față de Comsomol, pentru a le forma o atitudine conștientă față de învățătură, față de muncă și față de sarcinile obștești, în școala Nr. 167 comsomoliștii țin regulat adunări, unde se discută despre cinstea comsomolistă, despre formarea voinței și a caracterului, despre spiritul colectiv, etc.

Pentru astfel de adunări comsomoliștii se pregătesc din timp. In prima jumătate a lunii noembrie în clase au avut loc convorbiri pe tema: „Aspectul moral al comsomolistului". Referenții au folosit ca exemple negative și pozitive fapte din viața clasei lor. Curând acestei teme îi va fi consacrată o adunare comsomolistă pe întreaga școală.

Gazetele de perete au un mare rol în lupta pentru un înalt nivel de învățătură și pentru o disciplină exemplară. Fiecare clasă își are gazeta sa de perete; deasemenea există o gazetă de perete și pe întreaga școală.

La gazeta de perete se publică articolele celor mai buni elevi despre felul cum își organizează ei munca, se scrie despre cărțile citite, despre excursiile interesante, despre filmele și spectacolele vizionate. La rubrica de satiră și humor sunt criticați cei ce încalcă disciplina, cei care nu-și pregătesc lecțiile în mod regulat, care au absențe nemotivate.

Câteodată întreaga gazetă de perete este consacrată unei anumite probleme. De exemplu, la începutul anului școlar în clasa 10-a „C" unii elevi au avut o atitudine neserioasă față de orele de desen. La orele de desen ei înșiși nu lucrau și stinghereau în muncă și pe ceilalți. La propunerea biroului de comsomol al clasei, colectivul redacțional al gazetei de perete a consacrat acestui fapt un număr special. In acest număr, pe lângă elevi, au scris și profesorii de matematică și de desen, care au arătat importanța desenului în practică și în timpul învățăturii la institutele superioare tehnice.

Articolele gazetei de perete au fost discutate apoi în adunarea de comsomol a clasei.

Comsomoliștii școlii dau un mare ajutor în munca organizației de pionieri. Din rândurile celor mai buni comsomoliști sunt aleși instructorii de pionieri. Comsomoliștii ajută pionierii la organizarea adunărilor, la redactarea gazetelor de perete, la organizarea activității pionierilor.

Organizația comsomolistă stă și în fruntea vieții sportive a școlii, la care participă activ majoritatea elevilor din clasele superioare.

In școală activează mai multe secții sportive: de volei, de baschet, de gimnastică, schi, patinaj, etc. Sportivii participă adesea la competițiile sportive organizate între școli, la campionatele raionale și pe oraș în diferite ramuri sportive. Echipa de volei, de pildă, a cucerit în primăvara anului trecut locul întâi la întrecerile echipelor școlare ale raionului Frunze din Moscova. Cicliștii au ocupat locul al doilea pe raion. Elevul Evgheni Sibgatulin din clasa 10-a a devenit în timpul întrecerilor de atletism ale școlarilor recordman al țării la săritura în lungime.

Astfel ajută organizația comsomolistă școala în a crește tineri constructori ai comunismului dezvoltați multilateral, bine pregătiți și sănătoși, credincioși ideilor marxism-leninismului.

Primul film-spectacol creat în R. P. R.

In curând pe ecranele cinematografelor din Capitală va începe să ruleze o nouă producție a studioului București, filmul spectacol „O scrisoare pierdută". Realizat după spectacolul Teatrului Național „I. L. Caragiale" din București, filmul transpune pe ecran necruțătoarea satiră a lui Caragiale la adresa regimului burghezo-moșieresc. In fotografie: o scenă din film.

Cronica evenimentelor internaționale

Pentru împlinirea năzuinței popoarelor

La Berlin încep mâine, 25 ianuarie, lucrările conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța. Această conferință reprezintă un eveniment remarcabil pentru situația internațională actuală și tocmai de aceea opinia publică mondială îi acordă o deosebită însemnătate.

Oamenii simpli au deplină convingere că slăbirea încordării internaționale este posibilă. Popoarele lumii năzuiesc spre înlăturarea primejdiei unui nou război, spre reglementarea pașnică a problemelor internaționale litigioase. Astăzi, pentru triumful spiritului tratativelor militează oameni care cu ani în urmă se țineau încă departe de mișcarea pentru pace.

Forța mișcării contemporane pentru pace rezidă în dorința fierbinte a popoarelor de a se uni pentrucă, dincolo de bariere politice și naționale, să obțină menținerea păcii. Trăsătura caracteristică a actualului moment politic internațional este aceea că popoarele doresc pacea și că guvernele nu pot să nesocotească această dorință. **„Guvernele, și în primul rând guvernele marilor puteri, nu pot să nu-și plece urechea la glasul popoarelor și nu pot să nu țină seama de năzuința lor crescândă spre o pace trainică"** — a subliniat recent tovarășul Malenkov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Tocmai această împrejurare a favorizat convocarea conferinței miniștrilor de externe ai celor patru puteri. Popoarele doresc ca această conferință să contribue la întărirea păcii, la slăbirea încordării internaționale, la reglementarea pe cale pașnică a problemei germane și a altor probleme internaționale nerezolvate încă.

Uniunea Sovietică, credincioasă politicii sale de pace, a apărat în mod consecvent ideia posibilității unei înțelegeri pe calea tratativelor. U.R.S.S. a militat cu perseverență pentru soluționarea problemei germane în spirit pașnic, prezentând numeroase propuneri în acest sens printre care și proiectul unui tratat de pace democratic. Politica externă a Uniunii Sovietice corespunde astfel dorinței de pace a popoarelor, năzuinței lor crescânde spre o pace trainică. Oamenii simpli de pretutindeni, indiferent care este concepția lor despre lume, aprobă această politică tocmai pentrucă ea izvorăște din recunoașterea celor mai vitale aspirații ale omenirii.

Oamenii simpli sunt convinși că actuala situație internațională poate fi schimbată, în sensul continuei destinderi a raporturilor între state. Există însă anumite cercuri politice cărora nu le convine această convingere a popoarelor lumii. Și nu întâmplător multe organe de presă de dincolo și de dincoace de ocean au început, pe diferite tonuri, să se lamenteze despre „inutilitatea" conferinței dela Berlin. Pesimismul acesta, apărut „spontan" la ziare din diferite țări, oglindește, desigur, poziția unor cercuri influente din Apus. Nu-i greu de înțeles că acest pesimism contravine speranțelor popoarelor.

Dacă unele ziare occidentale se mulțumesc să facă pronosticuri pesimiste, în schimb conducătorii dela Bonn manevrează din plin pentru a pune bețe în roate conferinței dela Berlin. Provocările întreprinse de clica dela Bonn în frunte cu Adenauer nu sunt de dată recentă. Dealtfel chiar ziarul burghez „Suddeutsche Zeitung" scria: **Există la Bonn cercuri competente care în adâncul sufletului lor ar saluta cu mai multă plăcere o republică federală înarmată care să joace primul rol în concertul popoarelor europene decât o Germanie unificată".** In lumina acestei recunoașteri apare limpede dece cu zece zile înainte de deschiderea conferinței dela Berlin, Adenauer a pus în discuția Bundestagului un proiect de lege potrivit căruia se introduce serviciul militar obligatoriu, iar în acelaș timp serviciul său de spionaj și-a intensificat activitatea.

Problema germană este una din problemele internaționale de cea mai mare importanță. Este vorba de problema asigurării securității europene, de problema preîntâmpinării primejdiei reînvierii militarismului prusac. Prin aceasta problema germană constitue problema-cheie a păcii în Europa.

Au trecut aproape 9 ani dela sfârșitul celui de al doilea război mondial. Trecerea anilor nu a dus însă la reglementarea problemei germane. Germania este încă ciopârțită în două: în Răsărit, o Germanie a păcii și a muncii creatoare — R. D. Germană; în Apus o Germanie a războiului, a forțelor agresive renăscute — republica dela Bonn. Reacțiunea internațională încălcând prevederile acordului dela Potsdam a luat sub patronajul ei reînvierea în Germania occidentală a Wehrmachtului hitlerist. Intregul popor german privește însă cu încredere spre R. D. Germană, bastionul luptei sale pentru o Germanie unită, pașnică și democratică.

Și astăzi, când se discută problema unității statului german se naște întrebarea: pe care cale va păși Germania? Va reveni oare la trecutul în care 8 milioane de germani și-au pierdut viața în războaie numai în decurs de trei decenii? Sau va deveni o Germanie a păcii care va trăi în bună înțelegere cu toate popoarele lumii?

La această întrebare cel mai interesat a răspunde este poporul german. Wilhelm Pieck, președintele R. D. Germane, spunea într'o declarație făcută zilele trecute că poporul german **„trebue să înțeleagă că existența și viitorul lui vor fi în joc dacă se va lăsa din nou împins pe calea care în decursul unei generații a dus de două ori la catastrofă".**

Kesselring, Guderian și ceilalți generali și feldmareșali hitleriști care lucrează în „Departamentul lui Blank" (în fapt Ministerul de război dela Bonn) întocmesc cu febrilitate planuri militare în care carnea de tun germană este oferită forțelor agresive internaționale cu multă seninătate. Patrioții germani, partea cea mai înaintată a poporului german, înțeleg însă cât de primejdios este drumul pe care vor să-i momească revanșarzii dela Bonn. Tinerii germani, pe care Adenauer vrea să-i îmbrace în uniforma noului Wehrmacht, se împotrivesc cu curaj remilitarizării. O știre venită zilele trecute anunță că tinerii muncitori și ucenici dela minele din Bavaria au organizat numeroase meetinguri și adunări în cadrul cărora au discutat formele de luptă pentru împiedicarea renașterii Wehrmachtului. Asemenea știri sunt numeroase și ele indică adevărata stare de spirit a tineretului german și a întregului popor german.

Regimul din Germania occidentală, regim militarist și revanșard, nu poate constitui baza refacerii unității statului german. Orice încercare de a impune cu forța acest regim întregului popor german va avea drept urmare un eșec deplin. Se pare însă că, în ciuda năzuinței întregului popor german, anumite cercuri reacționare nu înțeleg, sau mai precis, nu vor să înțeleagă, acest fapt.

Guvernul R. D. Germane a formulat numeroase propuneri cu privire la unificarea statului german, propuneri constructive și rezonabile. Revanșarzii dela Bonn le-au respins. Acum, în preajma conferinței dela Berlin, conferință care va lua în discuție problema germană, guvernul R. D. Germane a propus ca reprezentanții R. D. Germane și ai Germaniei occidentale să realizeze un punct de vedere unitar în problema viitorului statului german, punct de vedere care să fie făcut cunoscut miniștrilor de externe ai celor patru puteri de către o delegație comună a tuturor germanilor.

Problema viitorului Germaniei interesează în cel mai înalt grad cu putință toate popoarele europene. O mărturie a acestui fapt o constitue împotrivirea categorică a poporului francez față de așa numita „comunitate defensivă europeană", și armata ei, menită să constitue un paravan al refacerii Wehrmachtului, împotrivire ce se manifestă față de orice planuri menite să pună din nou pe picioare forțele militarismului german. Popoarele înțeleg că tratatul separat dela Bonn nu poate asigura rezolvarea problemei germane ci transformă Germania occidentală într'un focar de război, o piedică în calea unității Germaniei.

Poporul român nu poate să uite sutele de mii de morți, victime ale junkerilor prusaci care în decursul unei singure generații au cotropit țara noastră de două ori. Ocupanții germani au jefuit cumplit economia noastră și au adus țara în pragul prăpastiei, târînd-o într'un război criminal. Totalul jafului hitlerist reprezintă, la valoarea perioadei respective (1940—1944), 10.000 miliarde lei, ceeace constituia pe atunci bugetul țării pe 12 ani.

Poporul român și, asemenea lui, toate popoarele europene, nu mai dorește repetarea trecutului și tocmai deaceea își afirmă răspicat dorința ca problema germană să fie rezolvată în spirit democratic, ca Germania să devină un factor de pace și înțelegere în Europa și nicidecum un focar de război.

Popoarele lumii doresc ca conferința dela Berlin să aducă o contribuție pozitivă la rezolvarea problemei germane. Pentru aceasta este însă nevoie de o sinceră dorință de înțelegere. Deaceea, orice pas făcut pe calea rezolvării acestei complexe probleme, va fi salutat de opinia publică mondială ca un pas făcut pe linia micșorării încordării internaționale.

Problema germană nu poate fi însă despărțită de toate celelalte probleme internaționale litigioase. Fără îndoială că nu se poate trece cu vederea situația din Extremul Orient unde politica unor cercuri agresive amenință pacea popoarelor. Faptul că partea americană împiedică desfășurarea tratativelor preliminare în vederea Conferinței politice pentru Coreea este simptomul cel mai clar al acestei politici. Deasemeni opinia publică a aflat cu indignare de „eliberarea" forțată a prizonierilor de război coreeni și chinezi care constitue o încălcare a prevederilor acordului de armistițiu.

Toate aceste fapte arată cât de necesară este o conferință a celor cinci mari puteri — cu participarea R. P. Chineze. Participarea R. P. Chineze la tratativele cu privire la problemele internaționale arzătoare ar avea o influență favorabilă considerabilă asupra situației internaționale.

In aceste zile apare mai limpede ca oricând că numai tratativele pot să constitue mijlocul de rezolvare chiar și a celor mai spinoase probleme internaționale. Politica forței, politica dictatului brutal, nu poate să aducă autorilor ei niciun rezultat pozitiv. Bătăile de pumn în masă sau „condițiile preliminare" nu vor putea duce niciodată la reglementarea problemelor internaționale și cu atât mai puțin la menținerea păcii.

Tratativele nu înseamnă vorbărie despre pace, ci fapte care să contribue la promovarea unei politici constructive, care să ducă la apropierea diferitelor puncte de vedere. O asemenea politică constructivă duce Uniunea Sovietică; ea este incompatibilă cu sistemul alianțelor agresive și al înarmărilor febrile.

Conferința dela Berlin, care va reuni la masa comună a tratativelor pe reprezentanții celor patru puteri, va da posibilitatea popoarelor să verifice măsura în care diferitele state sunt interesate în micșorarea încordării internaționale.

EDGARD OBERST

Declarația lui V. M. Molotov la sosirea sa în Berlin

BERLIN 23 (Agerpres). — TASS transmite:

La 23 ianuarie ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov și persoanele care îl însoțesc au sosit la Berlin în vederea participării la conferința miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri.

Pe aerodromul Schönefeld din Berlin, V. M. Molotov a fost întâmpinat de membrii guvernului Republicii Democrate Germane, în frunte cu primul ministru Otto Grotewohl, de Johannes Dieckmann, președintele Camerei populare a R.D. Germane, de Lothar Bolz, vicepreședinte al Consiliului de miniștri și ministru al afacerilor externe al R. D. Germane, de reprezentanți ai partidelor democratice și ai organizațiilor de masă, precum și de numeroși reprezentanți ai vieții publice din Berlin.

Ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. a fost întâmpinat deasemenea de șefii ambasadelor și misiunilor acreditați pe lângă guvernul R. D. Germane, de ambasadorul extraordinar și plenipotențiar V. S. Semenov, înalt comisar al U.R.S.S. în Germania și de funcționari superiori ai ambasadei și din aparatul înaltului comisar.

La sosire, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. V. M. Molotov, a transmis reprezentanților presei sovietice și străine următoarea declarație:

„Conferința dela Berlin va corespunde sarcinei sale principale în măsura în care ea va contribui la întărirea păcii, la micșorarea încordării în relațiile internaționale, la asigurarea reală a securității în Europa. Au trecut cinci ani dela ultima conferință a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Insuși faptul realizării unui acord cu privire la convocarea conferinței dela Berlin și răsunetul pe care această conferință îl are în cercurile opiniei publice internaționale, dovedesc că necesitatea tratativelor care încep a fost larg recunoscută, că aceste tratative vor fi urmărite de multe milioane de oameni. Cu cât mai curând marele stat popular — Republica Populară Chineză — va participa la tratative cu privire la problemele internaționale arzătoare, cu atât va fi mai bine, mai bine pentru întărirea păcii între popoare.

Uniunea Sovietică nu a avut și nu urmărește țeluri care ar fi îndreptate împotriva altor state, împotriva libertății și drepturilor naționale ale altor popoare. In ceeace privește, sprijinirea năzuințelor tuturor țărilor având drept scop grija pentru bunăstarea și securitatea popoarelor lor — în măsura în care aceste năzuințe nu sunt opuse intereselor și drepturilor altor state — ea este asigurată. Guvernul U.R.S.S. ar dori să vadă aceeași atitudine și față de Uniunea Sovietică.

Ingăduiți-mi în încheiere, să-mi exprim recunoștința față de guvernul Republicii Democrate Germane și față de toți prietenii germani pentru ospitalitatea acordată reprezentanților sovietici, la Berlin".

Pe drumul dela aerodrom, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, și persoanele care îl însoțesc au fost întâmpinați cu căldură de zeci de mii de oameni ai muncii din Berlin.

Sosirea miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Marii Britanii și S.U.A. la Berlin

BERLIN 23 (Agerpres). —
Agenția D.P.A. anunță că la 22 ianuarie a sosit la Berlin ministrul afacerilor externe al Franței, Georges Bidault.

Impreună cu Bidault au sosit 29 de ziariști francezi dela cele mai mari ziare franceze.

★

LONDRA 23 (Agerpres). —
După cum anunță agenția Reuter, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii, Anthony Eden și persoanele care îl însoțesc au sosit la Berlin în ziua de 22 ianuarie.

★

PARIS 23 (Agerpres). —
După cum anunță corespondentul din Berlin al agenției France Presse, la 22 ianuarie a sosit la Berlin secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles.

In Consiliul de Securitate

NEW YORK 23 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința sa din 21 ianuarie, Consiliul de Securitate a continuat examinarea plângerii Siriei împotriva Israelului în legătură cu lucrările de construire a unui canal în zona demilitarizată întreprinse de Israel. Reprezentanții Statelor Unite, Angliei și Franței au prezentat spre examinare Consiliului de Securitate proiectul rezoluției lor anterioare „revizuit".

Reprezentantul Libanului, Malyk, a arătat însă că așa numitul proiect revizuit al celor trei puteri nu se deosebește deloc în esența de primul lor proiect de rezoluție nesatisfăcător. El a prezentat spre examinare Consiliului de Securitate un proiect propriu de rezoluție.

Reprezentantul Uniunii Sovietice, A. I. Vișinski, a declarat că delegația Uniunii Sovietice nu vede nicio îmbunătățire a proiectului de rezoluție „revizuit" al celor trei puteri care să-i permită să-și schimbe poziția negativă față de acest proiect, precizată în ședințele precedente ale Consiliului de Securitate. A. I. Vișinski a atras atenția că în punctul 10 al proiectului de rezoluție „revizuit" al celor trei este ignorată o condiție importantă pentru reglementarea tuturor problemelor legate de zona demilitarizată și în special de conflictul dintre Siria și Israel, cum este posibilitatea aplicării oricăror măsuri numai cu asentimentul Siriei și Israelului, adică cu asentimentul celor două părți interesate în reglementarea problemei canalului și a întregii probleme privitoare la situația zonei demilitarizate. Or, în pofida acestui principiu evident și important, în punctul 10 al proiectului pe care îl propun în prezent cele trei puteri nu se pomenește niciun cuvânt despre acest principiu.

Insfârșit, a declarat A. I. Vișinski, atât în proiectul de rezoluție anterior cât și în noul proiect de rezoluție al celor trei puteri, niciunul din puncte în afară de punctul 10 nu se referă la problema examinată în prezent în Consiliul de Securitate.

Prizonierii de război coreeni și chinezi sunt siliți să servească drept carne de tun

KAISUNG 23 (Agerpres). — Agențiile americane de presă relatează că prizonierii de război coreeni și chinezi răpiți de partea americană sunt înrolați cu forța în armatele lui Li Sin Man și Cian Cai-și pentru a servi drept carne de tun. Astfel agenția „International News Service" a anunțat că „ministrul apărării al lui Li Sin Man — Son Vum Il a declarat că prizonierii răpiți „vor servi în armata sudcoreeană în ciuda prevederilor acordului de armistițiu care interzice fostilor prizonieri să se înroleze în rândul armatelor care se află în Coreea".

Agenția United Press anunță că după sosirea lor în Taiwan, prizonierii de război vor fi supuși unei minuțioase „selecționări" și după trei luni de „pregătire ideologică" ei vor fi înrolați cu forța în armata gomindanului. Prizonierii de război vor fi supuși celor mai nemiloase persecuții dacă vor refuza să intre în armata lui Cian Cai-și.

Sesiunea științifică a Institutului Marx-Engels-Lenin-Stalin

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: Sesiunea științifică care s'a deschis la 22 ianuarie la Institutul Marx-Engels-Lenin-Stalin este consacrată comemorării a 30 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin. La lucrările ei participă colaboratorii institutului și ai altor instituții științifice din Moscova. In ședința din 22 ianuarie Vladimir Krujkov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S. a prezentat raportul „Lenin — corifeu al științei revoluționare". Prof. Ghenadii Obicikin, directorul Institutului Marx-Engels-Lenin-Stalin, a vorbit în raportul său despre activitatea lui V. I. Lenin, ca întemeietor al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. A fost ascultat deasemenea raportul prezentat de Maria Pankratova, candidată în științe istorice: „Lenin despre rolul maselor populare în construcția socialistă".

Sesiunea își continuă lucrările.

Scurte știri

● M. Kraskovici, înaltul comisar ad-interim al U.R.S.S. în Austria, a comunicat cancelarului federal J. Raab că din însărcinarea înaltului comisar al U.R.S.S. în Austria, I. I. Ilicev la 21 ianuarie a.c. au fost depuși 75.000 șilingi pentru fondul destinat ajutorării cetățenilor austriaci care au suferit de pe urma avalanșelor de zăpadă.

● In împrejurimile orașului Czestochowa (voevodatul Stalinogrud) au fost descoperite noi zăcăminte bogate de minereu de fier. Construirea primei mine pe acest teritoriu va începe anul acesta.

● Ziarul „Drapeau Rouge" publică o recenzie a culegerii de nuvele „Hanul Ancuței" de scriitorul român Mihail Sadoveanu.

● După cum anunță serviciul de presă al Partidului Comunist din Austria, în zilele de 20 și 21 ianuarie a avut loc Plenara C.C. al Partidului Comunist din Austria.

Plenara Comitetului Central a hotărît să convoace cel de al 16-lea Congres al Partidului Comunist din Austria între 13 și 16 mai 1954 și a aprobat normele de reprezentare la Congres.

● Revista „Statist" publică date oficiale cu privire la situația bugetului Angliei pe exercițiul financiar 1953—1954. Potrivit calculelor revistei, deficitul global al bugetului Angliei pe exercițiul financiar care se încheie la 31 martie 1954, se va ridica la 591.000.000 lire sterline adică cu 155.000.000 de lire sterline mai mult decât pe exercițiul financiar 1952—1953.

● După cum anunță ziarul „Manchester Guardian", Heatcoke-Amory, ministru de stat pentru problemele comerțului, a declarat la întoarcerea sa dintr'o călătorie în Argentina, Brazilia și Uruguay, că Anglia pierde piețele din America de Sud datorită mai ales tacticii agresive a țărilor concurente și îndeosebi a Germaniei occidentale.

Spectacole

duminică 24 ianuarie 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: „Rusalca"; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio): orele 10,00: Gaițele; orele 19,30: Revizorul. **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): orele 10,00 și 19,30: „Floarea purpurie"; **Teatrul de Stat de Operetă:** orele 10,30: Casa cu trei fete; orele 19,30: N'a fost nuntă mai frumoasă; **Municipal:** orele 10,00: Câinele grădinarului; 19,30: Lumina dela Ulmi; **Tineretului:** orele 10,00 și 19,30: Simeon Albac; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru): orele 10,00: Jucătorii de cărți și Căsătoria; orele 19,30: Cazul Bennet; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): orele 15: Vinovați fără vină; orele 19,30: Vara furtunoasă; **Ansamblul de estradă al R.P.R.:** Concert de muzică distractivă Teodor Cosma; **Teatrul Evreesc de Stat:** Familia Grinvald.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușacov seria II-a); **Republica, Maxim Gorchi, Miorița:** Africa, (seria II-a); **București:** Bătălia din golful Caliacra (Amiralul Ușacov, seria I-a); **Infrățirea între popoare:** Aventură la castel; **Elena Pavel:** Lenin în Octombrie; **Lumina:** Casa mult visată; **Victoria:** Sadco; **Gh. Doja:** Cu inimă tânără; **Alex. Popov:** Pagini istorice; **8 Martie:** Soldatul victoriei, (seria II a); **Vasile Roaită:** Prințesa trufașă; **Cultural:** Călin vulturul; **Grivița:** Trei povestiri; **Const. David:** Neastâmpărații; **Alex. Sahia:** O afacere importantă; **Flacăra:** Dincolo de Dunăre; **T. Vladimirescu:** Călătorie îndepărtată; **Arta:** Soldatul victoriei, (seria I a); **Popular:** Mareșalul Cutuzov; **M. Eminescu:** Anii tinereții; **Moșilor:** Aventurile lui Alioșa Ptițîn; **23 August, 1 Mai:** Fiul mării; **Donca Simo:** Cântărețul stepelor; **Ilie Pintilie:** Nu-i pace sub măslini; **8 Mai:** Alarma; **Volga:** Căpitan la 15 ani; **Libertății:** Revizorul; **N. Bălcescu:** Ianica; **Rahova:** Egor Bulâciov și alții; **Olga Bancic:** Elixirul dragostei.

Ziarul „Tribune des Nations" despre dorințele clicii revanșarde dela Bonn

PARIS 23 (Agerpres). — Săptămânalul „Tribune des Nations" a publicat la 22 ianuarie un articol în care se spune că de curând a avut loc la Bonn o consfătuire secretă a membrilor partidului lui Adenauer, la care au participat deasemenea ofițeri superiori și industriași, strâns legați de acest partid. Referindu-se la surse demne de încredere, ziarul scrie că la această consfătuire Adenauer a declarat celor prezenți că în cursul viitorilor doi-trei ani, în cadrul comunității defensive europene vor fi create toate condițiile care să asigure o puternică dezvoltare a armatei, corespunzătoare situației politice și economice a Republicii Federale.

„Peste 2—3, maximum 4 ani, a declarat Adenauer, republicii federale i se va da posibilitatea să-și consolideze situația „în cadrul comunității defensive europene" și sa facă ca glasul său să fie ascultat.

Ziarul scrie în continuare că criminalul de război hitlerist Schacht a difuzat în anumite cercuri ale Germaniei occidentale „o scrisoare confidențială" în care se spune că cu ajutorul comunității defensive europene Germania occidentală intenționează să ia coloniile date în anul 1919 sub mandat Franței și Belgiei.

Blocul Atlanticului de Nord — instrument al politicii cercurilor agresive

La 4 aprilie 1949, reprezentanții guvernelor unui grup de state din America de Nord și din Europa Occidentală, au semnat la Washington, pactul cu privire la crearea blocului Atlanticului de Nord (N.A.T.O.). Țările semnatare ale acestui pact au fost: S.U.A., Canada, Regatul Unit al Marei Britanii, Franța, Italia, Portugalia, Danemarca, Norvegia, Islanda și Beneluxul (Belgia, Olanda și Luxemburg). Mai târziu, datorită presiunii exercitate de S.U.A., au aderat la acest bloc, Grecia și Turcia.

Creat din inițiativa anumitor cercuri din S.U.A. blocul Atlanticului de Nord este o alianță militară, agresivă, îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Uneltirile agresive ale organizatorilor acestui bloc au fost evidente încă dela constituirea lui, deși aceștia pretindeau că scopul principal al creării Uniunii Nord-Atlantice ar fi, chipurile, „asigurarea păcii și securității internaționale".

Crearea coaliției atlantice este o mărturie a slăbiciunii cercurilor agresive de peste ocean care se leagănă în iluzia că un nou război ar putea să le aducă dominația mondială și deaceea pun la cale tot felul de alianțe, doar-doar, or reuși să găsească mercenari pentru cauza dolarului.

Constituirea coaliției atlantice a reprezentat o flagrantă încălcare a Chartei O.N.U. și a contravenit Statutului său. Blocul Atlanticului de Nord nu are un caracter regional, așa cum încearcă să-l înfățișeze inițiatorii lui, deoarece el include țări din trei continente iar scopurile urmărite de acest bloc nu prevăd nici pe departe rezolvarea unor probleme cu caracter regional. Mai mult, la baza întregii activități desfășurate de Uniunea Atlantică stă politica alianței militare, politică din care relese caracterul său pur agresiv.

Caracterul agresiv al acestui bloc, este confirmat de însăși structura sa organizatorică și politică. In conformitate cu clauzele pactului Atlantic, organul conducător suprem al blocului Atlanticului de Nord este „Consiliul Atlantic", care înfăptuiește conducerea politică și care stabilește de fapt, politica statelor semnatare ale acestui pact. Consiliul Atlantic se întrunește periodic în sesiuni, cum a fost de pildă, recenta sesiune care a avut loc în decembrie 1953 la Paris, sau cele care au avut loc anterior la Ottawa, Bruxelles, Lisabona, Roma, Paris, etc. Consiliul este format din miniștrii de externe și de război precum și din alți miniștri reprezentanți ai guvernelor țărilor membre ale blocului.

Organul militar suprem este „Comitetul militar", care exercită controlul asupra situației înarmărilor, elaborează măsurile militare, organizează instruirea trupelor și manevrele militare, etc.

Rolul hotărîtor în organele supreme — atât în Consiliul Atlantic, cât și în comitetul militar — îl joacă S.U.A., pe când ceilalți membri ai Uniunii Atlantice, sunt nevoiți să suporte dictatul și să îndeplinească orbește dispozițiunile „boss"-ilor din Wall-Street. Acest lucru se reflectă cu putere mai ales în unitățile forțelor armate ale blocului Atlanticului de Nord, în fruntea cărora se află un general american.

In ultimul timp S.U.A. și-a intensificat presiunile asupra partenerilor săi din coaliția atlantică, pentru a mări goana înarmărilor și a intensifica pregătirile de război. Numai în anul bugetar 1951-1952, țările blocului atlantic au cheltuit în comun pentru pregătiri de război colosala sumă de 9 miliarde dolari. In anul bugetar 1952-1953 aceste cheltuieli incluzând și Germania occidentală au constituit 13 miliarde 700 milioane de dolari, iar în acest an este prevăzut ca ele să se ridice la suma de 15 miliarde dolari. In plus, cercurile agresive de peste ocean au elaborat noi planuri în vederea sporirii ajutorului militar acordat țărilor din Europa Occidentală. Astfel, S.U.A. va pune la dispoziția acestor țări mai multe vase de război, avioane, tancuri, instalații „radar" și o mare cantitate de armament de diferite feluri.

Pe de altă parte, S.U.A. a luat noi măsuri pentru lărgirea bazelor militare americane existente în Europa. După cum se știe, în ultimul timp, imperialiștii americani au încheiat acorduri cu Grecia și Spania, privitoare la crearea de baze militare americane pe teritoriile acestor țări și au lărgit bazele ce le au pe teritoriile Angliei, Franței, Italiei, Turciei, Norvegiei și a celorlalte țări din Europa Occidentală participante la N.A.T.O. Totodată ei și-au intensificat presiunile ce le exercită asupra țărilor din Orientul Apropiat și Mijlociu, pentru a le antrena pe acestea să participe la măsurile militare inițiate de blocul agresiv al Atlanticului de Nord sub forma unor pacte și comandamente regionale. In acest scop sunt semnificative călătoriile făcute în Europa și în Orientul Apropiat și Mijlociu, în cursul anului 1953 de către o serie de oameni de stat și de generali americani, printre care sunt demne de amintit călătoriile făcute de către secretarul departamentului de stat american J. F. Dulles și de către vicepreședintele S.U.A. Nixon.

Un loc important în planurile războinice ale organizatorilor blocului nord-atlantic, este rezervat Germaniei occidentale care e încăput în mâinile clicii revanșarde a lui Adenauer.

Măsurile ce se iau în prezent pentru remilitarizarea Germaniei occidentale au drept scop să transforme teritoriul Germaniei occidentale într'un cap de pod în vederea realizării scopurilor revanșarde ale militariștilor vest-germani și ale planurilor agresive ale Uniunii Nord-Atlantice.

Punându-și toată nădejdea în acțiunile lor agresive pe Germania occidentală, presa reacționară americană, o numește pe aceasta fără niciun înconjur drept „coloana vertebrală" a blocului nord-atlantic în Europa. Dacă prin „Uniunea europeană a cărbunelui și oțelului" care a luat ființă ca urmare a planului Schuman, li s'a înmânat militariștilor revanșarzi germani, cheile economiei vest europene, prin așa numita „comunitate defensivă europeană", S.U.A. urmărește să asigure rolul dominant al regimului dela Bonn în Europa Occidentală. Pentru atingerea acestui țel, imperialiștii americani au strecurat la sesiunea Consiliului Atlantic din februarie 1952, dela Lisabona — o hotărîre prin care se prevedea crearea „comunității defensive europene", în scopul lărgirii, chipurile, a blocului Atlanticului de Nord.

„Comunitatea defensivă europeană" a luat ființă în mai 1952 prin tratatul semnat la Paris de către reprezentanții guvernelor Franței, Germaniei occidentale, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului. In acest tratat, printre altele, se prevede că forțele armate ale membrilor „comunității defensive europene" se vor uni în așa numita „armată europeană", care în fond înseamnă lichidarea armatelor naționale, de sine stătătoare ale Franței, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului, prin unirea lor cu Wehrmachtul revanșard renăscut în cadrul unei singure armate comune. „Armata europeană" va fi subordonată direct comandamentului suprem al forțelor armate ale Blocului Atlantic, care după cum se știe, este condus de generali americani. Aceasta înseamnă, pe de o parte, includerea Germaniei occidentale în blocul agresiv al Atlanticului de Nord, iar pe de altă parte, că Wehrmachtul revanșard devine detașamentul de șoc al forțelor armate atlantice. Devine limpede că o asemenea situație constitue o grosolană încălcare a tuturor acordurilor internaționale încheiate atât în timpul războiului cât și în perioada postbelică.

★

Din datele apărute în presa burgheză, reiese că în prima etapă a constituirii „armatei europene", se prevede ca aceasta să cuprindă 43 de divizii, dintre care 14 franceze, 12 vest-germane, 12 italiene și 5 divizii ale țărilor Beneluxului. Potrivit acelorași date, din cele 12 divizii vest-germane, 6 vor fi divizii de tancuri, iar 6 vor fi motorizate. In plus Wehrmachtul va dispune de cel puțin 25 de regimente de aviație, care după cum prevede tratatul, vor fi compuse din câte 75 de avioane fiecare. Efectivul total al „armatei europene" va trebui să se ridice în prima etapă, la circa 1.300.000 de soldați.

Planurile acestea sunt însă mai greu de îndeplinit decât își imaginau autorii lor. Aceasta se oglindește în faptul că tratatul dela Paris, încă nu a intrat nici până acum în vigoare, datorită faptului că nu a fost ratificat de către guvernele țărilor semnatare. El a fost ratificat numai de către Germania occidentală ai cărei guvernanți se grăbesc să preia conducerea acestei „comunități", de către a doua cameră a parlamentului olandez, de senatul olandez și de către Camera deputaților parlamentului belgian.

Una din cauzele principale a greutăților de care se lovește ratificarea tratatului dela Paris o constitue contradicțiile interne, contradicții care au reeșit cu putere la ultima conferință a miniștrilor afacerilor externe ale celor șase țări membre ale acestei „comunități" care a avut loc în toamna anului 1953 la Haga. Deasemenea, o cauză a acestei opoziții, o constitue contradicția dintre țările membre ale „comunității defensive europene" și S.U.A. și în special contradicțiile crescânde dintre Franța și S.U.A., dintre Franța și Anglia, contradicții care au ieșit la iveală la conferințele celor trei puteri occidentale care s'au ținut în cursul anului 1953 la Washington și în insulele Bermude. Contradicțiile dintre Franța și tutorii ei americani se agravează, pentrucă politica cercurilor agresive din S.U.A. este în contrazicere cu interesele naționale ale Franței. In legătură cu aceste contradicții s'ar putea da nenumărate exemple, însă cel mai semnificativ este ultimul scandal politic care a avut loc în legătură cu discursul rostit de Dulles la o conferință de presă, ținută la Paris în timpul sesiunii Consiliului Atlantic din decembrie 1953. Exercitând o presiune grosolană asupra Franței, tocmai în ajunul alegerilor prezidențiale din această țară, secretarul Departamentului de Stat american, a cerut cu un ton ultimativ, ratificarea până cel mai târziu la sfârșitul lunii Martie, a tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană", amenințând că în caz contrar S.U.A. ar putea efectua o revizuire totală a întregii sale politici actuale față de Franța. Insăși ziarul reacționar „L'Aurore" scria în legătură cu discursul lui Dulles: „Să ridici pretenții față de Paris? Ce limbaj ciudat! Aceasta este care, solidaritatea occidentală pe care o propovăduește Washingtonul?".

La șirul contradicțiilor franco-americane, se adaugă puternicile contradicții franco-germane care au un caracter militar, politic și economic și care constitue deasemenea una din cauzele principale ale opoziției manifestate de Franța față de „comunitatea defensivă europeană". Refacerea de către S.U.A. a potențialului militar al Germaniei occidentale pune în primejdie securitatea și independența Franței.

Aceste contradicții dovedesc slăbiciunea coaliției atlantice, dovedesc că toate planurile în legătură cu acest bloc sunt clădite pe nisip.

★

La ultima sesiune a Consiliului Atlantic, J. F. Dulles a depus mari eforturi pentru a sili pe partenerii săi din Europa Occidentală să intensifice cursa înarmărilor și să cadă de acord asupra accelerării reînarmării Germaniei occidentale. Astfel, sub presiunea S.U.A. participanții la sesiune, au declarat, în concluziile dezbaterilor, că sunt hotărîți să continue cursa înarmărilor, căutând să justifice acest lucru sub pretextul așa zisului „pericol sovietic". Ziarul „Tribune de Nations" spune în această privință că „cu ajutorul biciului pe care Dulles îl ține pe masă, el s'a străduit să refacă „disciplina atlantică" care este atât de amenințător zguduită de svonurile despre slăbirea încordării în situația internațională". Opoziția unor cercuri din Europa Occidentală față de planurile americane a fost determinată de presiunea exercitată de masele largi populare care se ridică în calea acțiunilor agresive ale organizatorilor blocului nord-atlantic.

Impotriva planurilor imperialiștilor americani de creare a „armatei europene" și prin aceasta de renaștere a militarismului fascist german, se ridică cu hotărîre masele largi populare din țările Europei Occidentale, care înțeleg primejdia ce o reprezintă realizarea acestor planuri, pentru libertatea și independența lor națională, pentru cauza păcii în Europa și în întreaga lume.

Deasemeni, unele cercuri burgheze interesate în lărgirea comerțului cu Răsăritul, precum și unii politicieni și oameni de stat care văd urmările dezastruoase ale aderării la acest bloc pentru economia națională a țărilor respective cât și eșecul inevitabil al Uniunii Atlantice, fac presiuni asupra guvernelor să se opună dictatului american și să adopte o politică proprie.

★

Diametral opusă politicii agresive a organizatorilor blocului Atlanticului de Nord, este politica consecventă de pace și colaborare internațională a Uniunii Sovietice. Țara Socialismului s'a pronunțat cu consecvență în favoarea tratativelor menite să ducă la rezolvarea problemelor internaționale litigioase, în interesul asigurării păcii și securității, atât în Europa, cât și în întreaga lume.

Uniunea Sovietică, preocupată de realizarea mărețelor sarcini ale construcției economice, nu urmărește scopuri agresive față de niciun stat, față de niciun popor. Incercările de a justifica existența coaliției atlantice și a cursei înarmărilor prin existența unei pretinse amenințări sovietice sunt deadreptul ridicole. Politica Statului Sovietic este o politică de bună înțelegere cu toate popoarele lumii, cu toate statele care doresc să apere pacea omenirii.

Astfel, în nota sa din 3 noembrie 1953, Guvernul Sovietic a arătat clar că el „consideră și acum că numai prin eforturile comune ale celor 4 puteri este cu putință asigurarea securității europene și împiedicarea refacerii militarismului german agresiv, refacere ce o doresc atât de mult revanșarzii vest-germani".

Popoarele privesc cu speranță către Conferința dela Berlin care se va deschide mâine, deoarece sunt conștiente că aceasta poate avea rezultate pozitive în ceeace privește destinderea situației internaționale. Uniunea Sovietică și-a afirmat prin fapte dorința ei de a asigura succesul acestei Conferințe. Desfășurarea evenimentelor va arăta cu claritate care este poziția, în actualul moment, a puterilor occidentale.

EMILIAN GAINA

REDACȚIA: București, Piața Scânteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAȚIA: București, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.